

rokgre

Othella

© rokgre, 2005

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

Obrazi:

Othella, *poveljnica armade*
in gubernatorka Planetarne postaje Venetzia

Jago, *robot, Othellin osebni svetovalec*
in prijatelj

Desmond, *častnik pribočnik*

Roderigo, *častnik praporščak*

Brabantio, *gubernatorke namestnik*

Emilia, *služkinja – robotka*

Bianca, *dekle, 'ki ljubi brez prestanka'*

Klodovico, *vlade odposlanec*

Pajac

In bitja, ki tvorijo ljudstvo, včasih spremstvo

I. D E J A N J E

© rokgre, 2005

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

1. PRIZOR

Pajac pred zaveso.

PAJAC Prosimo vas, to je predstava,

sen o resnici,

o ljubezni na žici,

o ravnotežju v vesolju,

o ljubosumnosti olju,

ki se jedko v kožo vtira

in dušo raztira.

Zatorej fentajte svoje mobitele,

da ne bodo ostre pripombe letele.

Ne kašljajte,

ne praskajte kože,

nocoj imamo tukaj nabrušene nože.

Ne dovolimo ne male ne velike potrebe

in kar povejte sedaj, če vas zebe.

Treba pač tokrat bo mal stisnit zobe,

in, prosimo, brez kokic in slične te robe.

Kdor se nam zameri,

naj se pol ne cmeri.

Vadli smo tri leta

in zdaj je tu ta reč napeta.

Zavesa narazen. Pajac proč.

Velika slavnostna dvorana Planetarne postaje Venetzia. Svečano okrašena. Ljudstvo nestrpno pričakuje pristanek Othelline bojne ladje. Množica opazuje velik ekran. Medgalaktična križarka se prebija med hrumenjem vesoljskega viharja. Vse bliže in bliže. Vzdihi in vzkliki zaradi nevarnosti. Končno se ladja vsa potolčena prebije skozi in priklopi na bok Planetarne postaje Venetzia. Neizmerno navdušenje!

ZBOR (Svečan napev *Slava zmagovalki*)

Othella! Othella! Othella!
Slava ji! Slava! Slava zmagovalki!

Jago in Roderigo se izvijeta iz množice.

RODERIGO Novice, Jago.

JAGO Slišal.

RODERIGO Poročila sta se, ko vsega, mislili so, da je konec. Nato vihar strašanski reč pospeši in vse jih reši. Zadene sovražnikovo ladjevje gromozanska eksplozija, galaktični ogenj, ki skoraj bi nas vse končal – le sedem naših ladij ... in en je bojni čoln ostal.

Štiri mesece smo se prebijali nazaj ... ta vihar ni nič v primerjavi s tistim rjoenjem, to je le drobec, bolj primerjam ga s sopenjem.

JAGO Pst! Kako norijo!

RODERIGO Obožujejo jo.

JAGO Ni čuda. In ti?

RODERIGO Obožujem. Saj veste.

JAGO Tudi vesoljne sile so ji naklonjene.

Vse sovražno ladjevje je uničil vihar.

RODERIGO Bilo je peklenško. Le sedem ladij smo uspeli pripeljati nazaj.

JAGO Sreča za Othello. In za vas.

Sedaj jo slavijo.

Kdo je ta opica, s katero se je poročila?

RODERIGO Moj prijatelj, znanec, Desmond.

© rokgre, 2005

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

JAGO Ne poznam.

RODERIGO Iz ozvezdja Alfa Minotaure. Prvič na vojski in že s činom njenega pribočnika. Za posteljne zasluge, pha ...

Rekli ste, naj jo pazim. Po vašem priporočilu sem bil postavljen njej ob bok. Zdaj pa me je zamenjal tale, ki mu je več do pomade in kvačkanja kot do bitk. Na spremljevalno ladjo sem bil poslan kot navaden praporščak – tako v hipu. Tale naj bi ji življenje rešil – sredi boja. Ja, saj nor je in pogumen in kako zdaj nagrajen! In jaz – že tretje leto verno služim njej, na vsak migljaj hitim ...

JAGO Že kako uredim, da te postavijo nazaj. Vedno me je poslušala.

RODERIGO Sedaj je drugačna.

JAGO Bomo videli. Pohiti zdaj, da se priključiš spremstvu, gotovo so se že izkrcali.

Roderigo odhiti.

Ne vijejo se usode pota po galaktičnih straneh,
ravna jih zlahka tisti, ki več je v vseh smereh.

Tema.

2. P R I Z O R

Isti. Pride Othella s spremstvom. Brabantio, namestnik gubernatorke Planetarne postaje, svečano pristopi. V ozadju Jago meri dogajanje.

BRABANTIO Pozdravljena, velika triumfalka.

OTHELLA Gospod namestnik ...

BRABANTIO Če kdaj je tole čudo naših rok, ki zmagoslavje je

in uma slavolok, tako pomembno reč častilo,

kot to je zmagoslavni vaš prihod –

ne vem, ponižno se vam klanjam odsihdob,

rešili ste nas vse pred to temačno silo!

Ta množica, ki vzklika vam v en glas,

najlepši je dokaz

velike hvaležnosti vseh nas!

OTHELLA Hvala, hvala vračam vam nazaj

hvaležnost vso in to ponižnost ...

BRABANTIO O, ne, nisem še končal –

uradno zdaj vam bom oblast predal.

OTHELLA Je že v redu, Brabantio,

pusti te administrative –

vsaj za nocoj – vse te reči minljive.

Razglasi praznik! Nocoj naj slavje bo!

BRABANTIO Uredim vam vse tako.

Slišim, da ste se vezali?

OTHELLA Vezala in zavezala.

BRABANTIO Pa niste rekli ...

OTHELLA Rekla da, a nikoli podpisala.

BRABANTIO Da, srce ne piše.

Jago se jima pridruži.

© rokgre, 2005

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

JAGO Ima pa svoj podpis.

OTHELLA Jago? *Radostno ga objame.*

Dobri moj Jago. Toliko stvari ...

JAGO O, že vem! Vse vem!

Pa nič zato ...

OTHELLA Saj vem, ker se nisem oglasila.

Oprosti, nisem hotela te skrbeti – a skrbelo me je zate,
kako si, si popravljen?

JAGO Ves nov in bajen,
ves pločevinast in sijajen.

So dobro prevetrili tvojo ljubo garo
in kot kažejo sedaj stvari, še dolg ne bo za v staro šaro.

OTHELLA Vidim, da še kako je res!

BRABANTIO Gospod Jago nas je prijetno kratkočasil
tokom vaše odsotnosti. Izjemen model, 3006 ali kako?

JAGO Kako lepo, da ste me naredili.

OTHELLA Veste, Jago nič ne sliši rad o teh rečeh.

BRABANTIO O, poznam to,
on nam je enak v vseh močeh.

Tako pač je in tudi k temu smo težili,
a vendar smo ga radi naredili.

JAGO A kdo je vas naredil, ni skrivnost!

Bolj s kamna ste kot s planeta,
malo mesa, krvi in kakšna kost ...

BRABANTIO Šment, tale ima namazan jezik.

OTHELLA Saj ga poznate, našega Jaga –
bil moj smeh je in jaz njegova zgaga.

JAGO Brabantio, saj me poznaš?

BRABANTIO To že res je in prav imaš.

Draga Othella, sel Planetarne vlade je že na poti.

Vsak čas prispe vladna križarka. Presenečenje imajo za vas.

© rokgre, 2005

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

Minister ali kdo, ne bo to kar tako.

OTHELLA Samo nobenih odlikovanj.

BRABANTIO Boste že videli. Boste že videli.

Že tisoč let je, kar vaš rod

s planeta Zemlja, al od kod?, ni položaja tako pomembnega zasedal.

Škoda, da ste si raztreščili planet, baje je bil krasen.

OTHELLA Nisem imela te sreče, da bi ga videla.

BRABANTIO Ja, smola.

Zdaj se poslovim –

za slavje pa bo poskrbljeno, kot bilo je naročeno.

Avtomatika je že zagnana in nihče več na tej naši lepi Planetarni postaji Venetzii ne rabi ničesar delat in počet – grem zdaj še sam se ogret.

To je za vse nas največji in najlepši dan!

OTHELLA Ne pretiravajte, Babantio. Veste, da sta vihar in srečna roka usode vse tako poskrbela.

BRABANTIO Vem. A vaš manever, zapeljati se v samo sredo sovražnih sil in jim odvrniti pozornost od prihajajočega neurja ...

OTHELLA Tveganje ...

BRABANTIO In velik dobitek!

JAGO Othella, joj, mi je hudo, da me zraven ni bilo.

OTHELLA Naj ti ne bo, Jago moj, v resnici je bilo strašno!

BRABANTIO Verjamem. A sedaj hitim. Upam, da mi je kasneje čast spoznati vašega soproga. Kako mu je že ime?

OTHELLA Desmond.

BRABANTIO Ah, pa ja ne tisti prikupni mladenič z Alfa Minotaure?

OTHELLA Ga poznate?

BRABANTIO Kako ne? Odličen fant, naravnost odličen! Čestitam!

In kje je zdaj?

OTHELLA Nekaj ran ima, a ni hudo. Samo na roki. Vsak čas ga pričakujem.

Najin prvi večer v miru, po poroki ...

BRABANTIO Še to vas prosim, nekaj besed ljudstvu, ki vas željno čaka.

© rokgre, 2005

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

OTHELLA Seveda. Za njih praznik nocoj, a zame spokoj.

BRABANTIO Hvala, poveljnica Othella. Do svidenja! *Odide.*

OTHELLA Pozdravljeni!

Jago, pridi, toliko ti imam povedati. Tako sem srečna.

JAGO Samo da si srečna – končno srečna!

Potem sem tudi jaz.

OTHELLA Veš, odložila bom vse te slave pritikline –
orožja vsa, nazive in utrujene spomine.

Sem srečala na poti en planet,
zelen in dišeč, z modrim nebom,

polnim zvezd,

in ves tako domač,

zvezde sijajo, pomisli –

in dan se tam pretaka v noč.

Popoln v svoji lepoti,

kot slike iz mojega davnega sveta.

Koj, ko je mogoče, z ljubim odpotujem tja.

JAGO *Zelo presenečeno.* Kako?

OTHELLA Poglej! *Razpre ogrinjalo. Noseča je.*

JAGO Kaj je to?

OTHELLA Poglej, kaj nosim.

JAGO Velik trebuh? Kaj je to?

Preveliko hrane, saj ti ni slabo?

OTHELLA Malo včasih.

Veš, na našem planetu so se tako razmnoževali.

JAGO Prosim?

OTHELLA Otročiček bo, ali ni sladko?

JAGO Mlade boš imela ...?

OTHELLA Tudi tako lahko rečeš, ja.

JAGO *Napravljeno.* Tako sem srečen, tako sem srečen – saj mi gre na jok.

Eh, robot pa takšen stok.

© rokgre, 2005

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

OTHELLA *Ga objame.* Oh, moj Jago, tudi meni. Tako sem srečna.

JAGO To pa je novica. To pa je ...

Se opoteče. Moram ... moram ...

nujno po opravkih ...

ti kasneje vse povem v parih stavkih.

Krasno, krasno je to –

kar tu notri naj bi pač bilo ... *Misli njen trebuh.*

Odhiti.

OTHELLA Ubožec, malo zmeden je – je pač robot.

A moj najboljši pobratim,

se že potem pomenim ž njim.

Ukaže spremstvu.

Počakajte na pribočnika Desmonda in ga pripeljite v moje prostore.

Jaz stopim še na balkon razglasit triumf. Konec koncev se je res zgodil!

Potlej pa, Emilija, greva pogledat, kako so skrbeli ta čas za najin dom.

Othella stopi na balkon. Huronski hrup navdušenja.

Tema.

3. PRIZOR

Hodnik Planetarne postaje Venetzia. Jago nori. Kriči, joče, roti nebo.

JAGO (Pesem *Jagov srd*)

**Naj srd vzame njo
in tega njenega moža,
da v borih mesecih pozabi,
kar midva sva bila!
Kaj nosi to pod srcem –
tujek, križan plod,
kak more dovoliti,
da se to razvija not?
Ni takšnih besed,
ki nje srce bi kdaj ganile,
ni leska in pohval bilo,
da nje oklep bi raztalile!
Le jaz!
Le jaz!**

**A glej jo zdaj,
ko mlado mače v njej ljubezen se pretače!
Zaljubljena al vruga kaj, ne vem –
najbolje, da se kar razšraufat grem!**

Prikaže se Roderigo.

JAGO Roderigo, semkaj!

RODERIGO Klicali ste me?

JAGO Novice, Roderigo!

Otroka sta spočela.

RODERIGO Kdo?

JAGO Ja, ta, ki sta se vzela!

RODERIGO Desmond in Othella?

Aha, pa bilo mi je sumljivo. Ukaze nam je le po radiu posredovala. Le Desmond smel je biti tam pri njej in tista služkinja Emilia. Poročila pa sta se najbrž, ko vsega mislili so, da

© rokgre, 2005

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

je konec. Nato vihar strašanski se pospeši in vse jih reši. Zadene sovražnikovo ladjevje gromozanska eksplozija, galaktični ogenj, ki skoraj bi nas vse končal – a kot dejal sem vam, le sedem naših ladij ... in en je bojni čoln ostal.

JAGO Ne dolgoveži, brž, potrebna zdaj dejanja so, da te postavimo na pravo mesto.

Morebiti še ti vrnemo nevesto.

Pohiti dol do ambulante, mogoče še ga najdeš tam.

RODERIGO V ambulanti? Saj mu nič ni.

JAGO Prestrezi ga na poti!

Povabi ga v gostilno,
nazdravi z njim na ohcet,
nekako ga zamoti!

Naj spije s tabo kaj in več.

In praviš, ženskam je všeč?

RODERIGO Tako se sam je hvalil.

JAGO A veš za kakšno?

RODERIGO Bianca!

JAGO Bianca kaj in kdo?

RODERIGO Bianca, ki ljubi brez prestanka!

JAGO No, bravo – ta prava bo za nas!

Pot pod noge, najbrž se nam obeta špas!

Tema.

4. P R I Z O R

Hodnik Planetarne postaje Venetzia, nekoliko drugačen od prejšnjega.

Desmond. Povito roko nosi v rdeči ruti.

DESMOND No, to je bilo res hitro. Me roka manj boli.

Počutim koj se bolje.

Prikaže se Roderigo.

RODERIGO Desmond, stara sablja!

DESMOND Roderigo, ej, ostal si živ!

RODERIGO Ma saj me nisi nit pogrešal,
predobro vem, na čem si ti se pešal.

DESMOND Huda nam je predla,
pa nič zato, dobil tud jaz zdaj svoje sem zlato!

RODERIGO Saj o tem ti govorim,
čestitat ti hitim.

Poroka, dete, dragi moj –
to sploh ni kar tako.

A ne pozabi na običaj, kar zdi se mi,
da si pozabil, kaj?

DESMOND Eh, kaj bi to, sem prav na vse pozabil –
srečen sem. Le nanjo še mislim. K njej hitim.

RODERIGO In jaz te zdaj opozorim.

Slavje, Desmond, vse okrog
nas častijo in zmago sijajno naših rok!

Nesrečo prinaša prijatelj moj –
pravijo tako,

če ne nazdraviš z nami na vse to.

DESMOND K njej hitim.

RODERIGO In jaz ti zdaj zagotovim: Želiš si sreče, Desmond, kakor vsak,

© rokgre, 2005

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

da obilje bo prihodnost in da dete bo zdravo?

DESMOND No, če taka je ta reč, pa naj le bo.

Odideta.

Sem smrti gledal v oči,

pa veš, da tamkaj nič kaj lepo ni?

Jago se prikaže. Gleda za njima. Zadovoljno si pomane roke.

JAGO V knjigah piše,

da samica zlahka splavi,

če se z mukom onegavi!

Tema.

5. P R I Z O R

Gostilna. Desmond, Roderigo in Jago – že vsi razposajeni. Roderigo in Jago napijata Desmonda in se napravljata, da tudi onadva ločeta.

DESMOND Robot pa pije!

JAGO Roderigo, poklič krčmarja,
naj še dolije!

DESMOND In praviš, da bila je mrka,
nepristopna, bridka osa –
izogibala se besedam in dotikom –
ta se zdi pa hudo bosa!
To že moja ni Othella,
ona cvet je, ne krepela.

RODERIGO Jago, povej zgodbo o Florentincu.

DESMOND Florentincu?

JAGO Njen pes.

RODERIGO Imela je dva, Jaga in tistga lajota. *Se zareži. Jago ga hudo pogleda.*

DESMOND Pravi, da ima Jaga strašno rada,
da je ko otroče, ki zmeraj kakšno igračo hoče.

A da ji paše, ker je pač robot in nezahteven kot kompot.

JAGO To da je rekla?

DESMOND Tako nekako. No, kaj je s psom? S tisti-im Flore ... Flori ... Flokijem?

JAGO Dala ga je uspavat, ker je namestniku Brabantiu dal taco in ni hotel k njej.

DESMOND Je to res?

RODERIGO Baje. Se govori.

DESMOND To že ni moja Othella.

Ona je cvet, ne pa krepela.

JAGO In kako sta se vidva spoznala?

DESMOND Spoznala? Nekaj me je po hodnikih gnala pa sva se izgubila. Zaprlo naju je v neko skladišče, pa sva se privila. In zaspala.

RODERIGO *Pomenljivo.* Najbrž ne nalašč?

DESMOND *Vstane.* Joj, tovaršija – zdaj pa moram proč, čaka me nevesta moja – saj je že polnoč.

JAGO Ajd, še samo tole kupico zvrnimo,
pol pa itak vsi hitimo.

Prijatelj Desmond, takle korenjak,
ta nektar sladki najbrž je zate kot kak zrak.

Desmond pritrjujoče zamomlja.

Ali prazni so bokali,
uredim to koj, za pultom bodo nam zaspali.

Jago se dvigne, vzame bokal in gre dotočit. A zavije s poti.

DESMOND Prav, samo še tole,

mau vrti se mi,
pijane vidim stole.

Na vojski se ne pije,
če si trezen, ja – težje,
ve-lik težje te ubije.

RODERIGO Tako je! In nič drugače – v smrt se s trezno glavo skače! Na zdravje! *Hoče nazdraviti, a se ustavi, ker ni nič not.*

Ih, je prazno ...

Jago in Pajac za stebrom. Jago mu v roko stisne novce.

JAGO *Šepetaje.* Pojdi in naredi svoj kažun
pa pomni,

tist z obvezano roko je tvoj koštrun.

PAJAC Je men uglih vseen,
sta dva koštruna al je en!

Hi hi hi!

© rokgre, 2005

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

JAGO Tišje, bes te plentaj, hempež poniglavi,
musko užgi in dobro mi opravi!

PAJAC Muzika! *Skoči pred njiju, zaigra in zapoje.*

DESMOND in **RODERIGO** Kaj za šment ...?

PAJAC

(Pesem Je bil nekoč pribočnik)

**Je bil nekoč pribočnik,
mu pasal tuj je močnik,
je hodil na poveljstvo v svate,
je z babo menjal gate.**

DESMOND O čem pa tale kvaka?

RODERIGO Ne vem, a res igra prostaka.

**Sedaj ga ona komandira,
ga vleče za uhe, mu šlic odpira,
a on ne vidi družga kompanjona,
ki riba svojo kost, kjer reče ona!**

**Sta Desmond naš in Roderigo
ga rada tlačla v isto bigo,
je ona rekla – zdej dovolj,
bo samo Desmond moj gomolj!**

DESMOND *Plane z izdrtim mečem na Pajaca, ta pa urno pot pod noge.*

Kaj pa kvasiš, spaka?!

Že beži, poglej junaka.

Obrne se k Roderigu, vanj uperi meč.

Kaj tale je nalagal?

Ti in Othella?

RODERIGO *Preteče.* Umakni meč, Desmond.

DESMOND Ne, povej prej.

RODERIGO Umakni, ti pravim.

DESMOND In če ne?

RODERIGO Pa ti pomagam! *Skoči vstran in že ima meč v rokah. Dvoboj – sabljanje,
dveh svetlečih se cevi.*

JAGO *Krčmarju.* Hitro, hitro, poklicat stražo! To je sramota. Sramota!! *In k njima.*

© rokgre, 2005

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

Hej, falota,

kaj sta znorela?

Še nekaj prej sta se objela ...

RODERIGO Bejž, Jago, proč, sedaj bo huda pela.

Jago naskrivaj Roderigu podstavi nogo, ta pade, Desmond izkoristi prednost, hoče ga pokončati, a ga ustavijo stražarji. Vik in krik. Oba otepajoča se odvlečejo.

PAJAC *Se prikaže Jagu in mu zaigra.*

**Je bogomoljka ujela si pajaca,
je vzela nase ga in pustla, da se paca,
a kmalu šla je glava preč
in faca ni bil čist nč več!**

JAGO Kaj še hočeš, ti potuh?

PAJAC Robot bo vedno mlečen okrog uh!

JAGO Zgini!

PAJAC Hi hi hi!

Se odhithita.

Tema.

6. PRIZOR

Othella in Brabantio v njenih prostorih.

BRABANTIO Othella, kaj storiti?

OTHELLA Poznate postave?

BRABANTIO Poznam. Ali jaz sem samo tvoj namestnik
in on tvoj mož.

OTHELLA Nisva še izmenjala oblasti,
je takšen čisto v vaši lasti.

V temnico na streznitev,
bo pač ta noč samotna mi
in ne prijetna izpolnitev.

BRABANTIO No, prav,
in zjutraj ga spustimo.

OTHELLA *Vzdihne.* Da.

*Brabantio oddide. Othella vklopi veliki ekran na zadnji steni, prikaže se vesoljni vihar,
ona zapoje.*

(Pesem Spokoj)

**Tik pred spanjem,
ko sanje žgečkajo,
v duši je spokoj
in mir ima vajo.**

**Zabriše se čas
s cunjo za prah
in bridke izkušnje
pozabjo preplah.**

**Vzamem v roke
svoj mali vihar,
ljubezen, si rečem
in nič mi ni mar.**

© rokgre, 2005

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

**Naj le bobni, pada in tolče,
da le v mojem srcu nihče več ne joče.
Naj le bobni, pada in tolče,
da le v mojem srcu nihče več ne joče.**

Tišje, šepetajoče.

Naj le bobni, pada in tolče,
da le v mojem srcu nihče več ne joče.

Tema.

7. PRIZOR

Temačna ječa Planetarne postaje Venetzia. Desmond.

DESMOND *Poje.*

(Pesem Sonca)

**O, sonca, sonca, sonca,
če kaj pogrešam,
so to sonca!**

**Sinje nebo,
polno sonc,
rumeno listje,
polno sonc,
kristalne vode,
polne sonc,
oči, potopljene v morje,
morje svetlobe,
žareča prostranstva!**

**O, sonca, sonca, sonca,
če kaj pogrešam,
so to sonca!**

Občinstvu.

Pet sonc je vsako jutro dvignilo baretko teme z mojega planeta – najprej levo, pa desno, in nato tisto naravnost, pa tisto zadaj in potem – se spomnim – nekje nad glavo – peto sonce, ki ga je svetloba prvih štirih odkrila.

Plezali smo na drevesa, da smo jim bili bliže, živeli na drevesih. Imeli smo naročja, polna sončnih žarkov. Svet je v slapovih pršel na vse strani.

Tu pa sama tema, svetloba le razporek,
in te luči – nobeno sonce, le ogorek!

© rokgre, 2005

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

Jago vstopi.

DESMOND Jago ...? *Mu pohiti nasproti.*

JAGO Pozdravljen, razgrajač,
se kaj počutmo bolje, ali ne, ali pač?

DESMOND Kaj pravi, kaj pravi?

JAGO *Sprenevedavo.* Iiii, kaj pravi ...
nič ne pravi.

DESMOND Čisto ... nič?

JAGO *Občinstvu.* Saj tamkaj še sploh nisem bil,
ne vem, kaj tale bi zdaj rad dobil.

DESMOND Kako da nič ne pravi?

JAGO Nič ne, saj veš –
da to pač bolj je njej v naravi.
Pa sem povedal marsikaj ...
Kaj vse je tist špilauc nalagal,
da te je Roderigo izzval
in kako si ga premagal.

DESMOND Je vprašala, če sem ranjen?

JAGO No, ne čisto tako,
zdelo se mi je nekoliko poklapana ...
saj pravim, nič kaj zgovorljiva,
a to najbrž je vojna kriva.

DESMOND Jago, dobri Jago,
ko je tudi tebi toliko za njo,
vem, da jo ljubiš ...

JAGO *Presenečeno.* Ljubim?

DESMOND ... skorajda kot jaz močno.

Saj nisem pameten kot ti
in ne z izkušnjami bogat,

© rokgre, 2005

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

a upam si trditi,
da v poštenosti bi bil ti dober brat.
Zato verjemi, Jago,
čeprav mogoče se ti laž zdaj zdi –
ali tale poba pred teboj
resnično dobro ji želi.
Besede nove so, besede stare –
a kar se tiče nje –
vse, kar dobro v meni je,
sem zvelkel iz omare.
In polagam, Jago, tukaj to pred tebe,
stopi do nje, povej ji vse,
da mi je žal za prvo noč
in da me v srcu grozno zebe.

JAGO No, no, no – ta izbruh
je docela nepotreben,
si pač nekoliko bil poreden.
Kar povem ti,
da že novo jutro prinese spravo,
pomaga Jago ti
z besedico ta pravo.

DESMOND Hvala, Jago, moj prijatelj –
saj lahko kličem te tako?
Desmond, tvoj dolžnik.
Se prikloni Jagu.

JAGO Ljubi moj, kar nič ne skrbi,
Ga potreplja očetovsko.
naj bilo kdo pomaga ti,
bo Jago vedno v tem ta prvi.
Lezi zdaj, pogoltni to tabletko –
pomaga ti in te okrepi –

© rokgre, 2005

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

zapre te v sen kot v kletko.

DESMOND Hvala, Jago. *Vzame tableto od Jaga in jo pogoltne.*

JAGO Ah, ni kaj.

Kot trenil bi, boš že nazaj.

Desmond zazeha, v trenutku zelo zaspan. Zvali se na ležišče in že spi.

JAGO *Gleda porogljivo, kako spi.*

Pha ... si mi res vseh žensk uteha,

usmrjena dobrodušnost,

ki še največjega prijazneža upeha.

Tako do jutra obležiš –

a vmes – kar gre ti, to dobiš.

Tema.

8. PRIZOR

Jago in Roderigo.

JAGO Sem ti rekel – samo meni vse zaupaj,
vse uredim, nikar ne obupaj.
Saj veš, da Jago že postavi vsakga v svoj kot –
oni zaprt je, ti ne, imaš do svoje želje prosto pot.
Desmond te je usekal in on je zdaj v kaši,
se mi le zdi al smola za nekoga tod okoli straši?

RODERIGO Ma saj me ne bo kar tako vzela?

Tud prej me ni hotela ...

JAGO Saj še konec ni,
ima tvoj Jago kar precej še dela.
Najdi mi zdaj tisto Bianco, da z njo spregovorim besedo,
naj krog napolni z barvo se,
dovolj bilo je obrisov s kredo.

Poltema.

PAJAC Vendar barve so zmeraj v službi svetlobe,
iz teme gremo v temo,
vmes pa prižgemo kresove.
Je črta vedno del nekega kroga,
zaključ pa jo tisti, ki srce uboga.

Jago in Roderigo se ozirata naokoli, kdo govori. Ali pa se jima samo zdi? Odideta.

© rokgre, 2005

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

PAJAC Je moj ime Pajac,
sem en navadn krac –
in če imel v glav bi še kej plac,
bi dal možgane v pac.
Tako bi se spočili
al vsaj na teži pridobili.

In veste, kaj si zdaj izvolimo?
Skupaj pogumno
v naslednje dejanje odhitimo.

Tema. Zavesa.

II. D E J A N J E

© rokgre, 2005

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

1. PRIZOR

PAJAC pred zaveso. Zapoje in zaigra.

(Pesem *Je bil en bab morilec*)

**Je bil en bab morilec,
ker meu predolg je rilec,
ko z njim te je nabodu,
se ti je žolč prismođu.**

**Je bil s šif planeta,
meu očka je pezdeta,
najbrž je bil mozol,
k meu na rit ga je en stvor.**

**O, krasna zvezda sred neba,
k svoje krake mečeš dol do dna,
teb res ni treba teh čudak,
ti s men najlepši blazinjak!**

**Pa pol bla ena teta,
je bil njen dih pašteta,
so mazal ga na rane,
da pol več nič ne svane.**

**Pojedla si je moža,
je smrt bla njena loža,
če vidiš kdaj jo v resnic,
zapri si kr od krste šlic.**

**O, krasna zvezda sred neba,
k svoje krake mečeš dol do dna,
teb res ni treba teh čudak,
ti s men najlepši blazinjak!**

**Ostali, ki ste zaostali,
so vas bogje posrali**

© rokgre, 2005

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

**in če vidli bi skoz drek,
bi vedl, da ste puclflek!**

**Si z vami čas obriše rit
in pojde s smrtjo skup v šiht.**

**O, krasna zvezda sred neba,
k svoje krake mečeš dol ob tla,
teb res ni treba gor na neb žaret,
ma tema čist dobr glancan lesket!**

Zavesa narazen. Hodnik. Pridejo Jago, Bianca in Roderigo – v pogovoru. Pajac pa pot pod noge.

JAGO In praviš, kaj ti je obljubil?

BIANCA Nič ni rekel, da kaj obljublja ...

JAGO A vendar se tako lepo poljublja?

BIANCA To ste vi izvabili iz mene.

JAGO Nikakor, ljuba deklica. To mi je povedal in še marsikaj.

Ni rekel sicer – res tako izrecno – a me je poslal on k tebi, je rekel, daj, Jago, kako se počuti ta deklica, daj, poizvedi.

BIANCA Res?

JAGO Res, Bianca. No, in kako?

BIANCA Kaj kako?

JAGO Za počutje te sprašujem.

BIANCA Ja, in kaj?

JAGO Dete ljubo – a si čist v redu?

BIANCA Hvala, ja. Zakaj sprašujete?

JAGO Saj ne jaz, on, Desmond.

BIANCA Oh, Desmond. Poročil se je, pravijo.

JAGO Pa saj to ne bo za vedno.

Roderigu. Saj tako je življenje bedno.

Se z njo ukvarjat sploh je vredno? *Roderigo skomigne z rameni.*

Si prepričan, da je prava?

© rokgre, 2005

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

RODERIGO Seveda, pač ne zdi se najbolj zdrava. A takšni vsi so z njenega planeta – bolj malo zraka je pri njih, pa malo daljša leta.

To je Bianca, ki ljubi brez prestanka.

JAGO Pa ne samo enega?

RODERIGO Bajе ne.

JAGO Kako bajе?

RODERIGO Pravijo.

JAGO Veš ali ne?

RODERIGO Vem, ja, no.

JAGO Saj vem, da veš. Njo kar dobro vsi poznate, vključno s teboj.

Navadno z vami gre na boj.

RODERIGO Je pa dobrega srca.

JAGO Ve za njo Othella?

RODERIGO Poveljnica? Ne. Bi ja znorela.

Ne dovoli drugih bab v vojski.

JAGO Da, to je moja Othella, prava Othella.

Zdaj pa krepela!

Bianci. Deklica premila,
resnično se je situacija nam primerila,
a ta informacija, ki jo boš sedaj dobila,
je izredno ... je izredno ... kako bi rekel ...
delikatna, ja, in zagatna.

Nihče nič vedeti ne sme,
če ne nam in tebi,
še posebej pa Desmondčku, stran glava gre.

Ali razumemo se?

BIANCA Kako? Ne razumem.

JAGO Zato pa jaz vse umem.

Reč takale je:

maltretira ta ženska tvojga Desmonda nenormalno.

In on je sit,

© rokgre, 2005

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

pošilja jo v ...

RODERIGO Rit.

JAGO Ah, ne bom klevetal.

Prizadeto. Nocoj se je napil,
ker spati se ob njej je bal.

BIANCA Res? Zakaj pa?

JAGO Bolje, da ne veš.

Prehuda je ta reč.

On zdaj v zaporu gnili,
a ona hoče tam ga v vsej sili.

Prosim, Bianca,

ak res ljubiš ga,

in to brez prestanka –

on še vedno misli nate –

rekel je, da brez tebe

ga v srcu zebe ...

BIANCA A ...?

JAGO Št, št ... nič takega,

sila je pač sila.

Stopi sedaj do njega

in bodi mu mila.

Roteče.

Bolan je od trpljenja,

od ljubezni hrepenenja.

Omoči mu čelo goreče,

daj mu otipati kaj svoje sreče.

BIANCA Ubožec.

JAGO A ne da?

BIANCA Grem. *Se odpravi, a jo Jago zadrži.*

JAGO Kam pa? Počasi, počasi ...

Saj ne veš niti kam.

© rokgre, 2005

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

Roderigo te popelje.

In pomni, niti besedice nikomur. *Ona pomembno odkima. Jago potegne Roderiga na stran in mu zašepče.*

To avšo preklicano pahni notri k onemu v ječo,
naj sprašuje ga, naj drži magar mu svečo.

Poskrbi, da se zadrži,
zaklenejo naj jo,

le glej, prekleto, da čim dalj mi tam čemi!

Potem ji reci ...

Bianca se jima približa. Nestrpna je.

BIANCA Kaj čakamo?

JAGO Še hipec.

Skloni se k Roderigu in mu na uho zašepeta nekaj besed, tako da Bianca ne more slišati.

Roderigo mu pokima.

RODERIGO Pridi, lepotička – Desmond te pričakuje. *Jo prime pod roko in odideta.*

BIANCA Pa ti, Roderigo? Me še ljubiš?

RODERIGO Veš, da, Bianca ... brez prestanka.

Jago si zadovoljno pomane roke. Od nekod se pojavi Pajac, zašpila in zapoje.

PAJAC

**Živel nekoč je mož,
slabo in tudi dobro
zaprl v en je koš,
ko nekga dne
od doma je odšel,
je slabo pobegnilo
in nikdar več ga ni ujel!**

JAGO Izgini mi, prisma!

PAJAC Hi, hi, hi! *Pot pod noge.*

Tema.

© rokgre, 2005

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

2. PRIZOR

Bianca v ječi. Desmond spi. Smrči.

Skozi odprto rešetko na vratih kuka Roderigo.

Bianca boža Desmonda po laseh in poje.

BIANCA

(Pesem Včasih, ko raketa zavije s poti)

**Včasih, ko raketa zavije s poti,
ko se nasmihaš, pozdravljaš,
rokuješ z novimi ljudmi,
ko čas prisloniš na prvo verando,
pestuješ srce v krilu
in okušaš bevando ...**

**A ni res,
da ti takrat ni treba moliti
za ljubezen, za srečo,
za rozine v jabolčni piti.
Ko svet se razleze v nasmeh
in za prvim vogalom
tvoje srce čofota po poteh ...**

... smeh, smeh, smeh!

**Ja, na kolenih se kleči,
če je dež, če so žabe,
če ugasnejo čist vse luči
in roke so sanjave,
ko se nasloniš na ljubo osebo,
spočiješ vse niti,
pestuješ srce v krilu
in svet se s tvojo
prisotnostjo kiti.**

Dirkaš po nebu

© rokgre, 2005

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

**in iščeš stvari,
zvezde premeščaš,
utiraš poti.
Gozdovi so novi,
ko še niso gotovi,
bitja pa stara,
ko nihče jih ne mara.**

**Včasih, ko raketa zavije s poti,
ko se nasmihaš, pozdravljaš,
rokuješ z novimi ljudmi,
ko čas prisloniš na prvo verando,
pestuješ srce v krilu
in okušaš bevando ...**

**A ni res,
da ti takrat ni treba moliti
za ljubezen, za srečo,
za rozine v jabolčni piti.
Ko svet se razleze v nasmeh
in za prvim vogalom
tvoj otrok čofota po poteh ...**

... smeh, smeh, smeh!

Kako si lep. Kako si lep.

Občuduje Desmonda.

Kako je lep ...

Tema.

3. PRIZOR

Othella v svojih prostorih. Opazuje vesoljni vihar na velikem ekranu.

Vstopi Emilia.

EMILIA Gospa, Jago je na pragu.

OTHELLA Naj pride.

Vstopi Jago.

JAGO Pozdravljena, Otelči.

OTHELLA Jago ...

JAGO Kako, truimfalka?

Vsi slavijo, a ti tu samevaš ...

OTHELLA Ne samevam, Jago.

Škoda, ker si robot ...

JAGO *Bolj zase.* Ali pa morda kompot ...

OTHELLA Prosim?

JAGO Prav nič,

le prebliska fičfirič.

OTHELLA Vse veš, a nimaš srca.

JAGO Ja, kaj bi pa z njim?

OTHELLA Imaš prav, ti res nič.

JAGO Ah, daj no, Othella ...

(Pesem Srce, ta mali radiator)

**Srce, ta mali radiator,
malo greje te,
to pa je tudi vse.**

© rokgre, 2005

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

Navadna pumpa
brez garancije,
prej ali slej
gre lih tak v pomije.

Ne vem, kaj za vruga ga tako čislajo,
da ga skoraj na vsakem planetu imajo.
Jaz ga nimam, pa čist dobro shajam,
migam s prsti in nič ne nagajam.
Moje srce je kar iz karbida,
zato včasih mau pokne,
a ne kvar mi libida.

Ves čas se nekaj zanjga bojijo,
pa ves čas ga hkrati nekomu tiščijo.
Baje se tud zlomi in pol je pa frka,
ko pa se vžge, pa luna jih trka.
Res mi ni treba tega zadrega,
da misli mi bega,
sem hvala bogu z drugega brega.

Srce, ta mali radiator,
malo greje te,
to pa je tudi vse.
Navadna pumpa
brez garancije,
prej ali slej
gre lih tak v pomije.

Pol so pa žalostni, ko not jih boli –
kaj vruga je preveliko, zato tak tišči?
Pa pišejo pesmi pa slikajo slike,
kot da bo zaradi tega kaj druge oblike.
En čist navaden pretolčeni šniel,
četud bi ga imel,
ne bil bi nič boljši možicelj.

In nekaj se hvaljo, češ zdaj smo pa eno,
a videl kje zunaj še nisem nobeno.
Ah, živa bitja – pristrčna blamaža,
najbolje za njih je možganska drenaža.
Jaz imam svoj mali roto motor,
tud če dam ven ga,
ni to neki veliki umor.

Srce, ta mali radiator,

© rokgre, 2005

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

**malo greje te,
to pa je tudi vse.
Navadna pumpa
brez garancije,
prej ali slej
gre lih tak v pomije.**

**Srce, ta mali radiator ...
... življenja degustator,
... veselja optimator,
... sreče proklamator,
... trenutkov kalkulator,
... bližnjih ultimator,
... sebe manipulator,
... iluzij organizator ...!**

OTHELLA *Se nasmehne.* Oj, Jago moj,
ti moj veseljak,
veš, da mi boš manjkal, ti umetni spak!
Ga objame in stisne.

JAGO Dragica, saj ni treba, da je konec Konec,
ni nujno vsaka pravljica taka,
da vedno počí kak lonec.

OTHELLA Moje življenje je bilo do sedaj tako naspól,
potrebovala sem nekoga, ki bi dajal takt mojemu utripu,
nekoga, ki zapolni ta prazni objem,
potrebovala kotanjico, spokojno in varno,
v katero bi zasidrala svojo dušo,
da bi nemirna ne silila več na viharje.
Spoznala sem – dobri moj Jago –
ko mi je oče umrl in si prevzel ti vso skrb zame,
da sem vseeno pogrešala,
pogrešala, hrepenela – pa nisem znala tega poimenovati,
in sem se vrgla v opravilo, v opravilo vojne in asketskega življenja,
ki ga ta večšina brezprekorno zahteva, če želiš v njej uspeti.

A sedaj nič več. Sedaj sem tista besedica ...

© rokgre, 2005

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

JAGO Katera?

OTHELLA Saj veš.

JAGO Ne vem.

OTHELLA Vem, da veš. Ti si mi jo omenjal, pa nisem razumela.

JAGO Ne vem. Povej mi.

OTHELLA Se spomniš?

JAGO Ne bi vedel.

OTHELLA Lump, samo napravljaš se.

JAGO No, besedica, ki si sedaj ti?

OTHELLA Sreča! Sreča! Sreča sem!

JAGO Se mi zdi, da ti nič kaj ne paše ta nova sreča.

OTHELLA Jago, ne drezaj.

Hjoj, kar zastudi se mi nekdanja Othella –

ja, kaj pa je ta sploh od življenja imela?

JAGO *Zase.* Mene.

OTHELLA *Njemu.* Slišim te, zmene.

Orožje vihtela

in moškimi službo prevzela.

Ves čas hotela biti

nezavedoma na tanki niti –

življenja in smrti,

se upreti usodi zadrti.

Hvala ti, predragi mi Jago, za vse tvoje razumevanje.

Oprosti, da se nisem nič javila. Vedela sem, da boš razumel.

Da boš srečen moje sreče. Tebi ni treba veliko razlagat, ti že od nekdaj vse veš.

JAGO Ja, sem obiskal tvojga razgrajča.

OTHELLA Si? Se kaj na bolje obrača?

Je trezen, se kesa –

res si prijazen –

ga ne zebe morda?

JAGO Ma, hudega res nič mu ni –

© rokgre, 2005

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

me je hitro odgnal –
da trezen je sedaj, to drži,
a da se kaj kesa, mu videti nič ni.

Othella se nasmeji z gromkim sproščenim glasom iz dna srca. Jago se kar zdrzne.

Ja, kaj pa je?

OTHELLA To je čisto njemu podobno, to je samo njegova manira –
on ja ves čas z raztresenostjo šmira.

JAGO Ah, ja?

OTHELLA In se dolgčasu upira!

JAGO Nisem opazil.

Če ga ne bi rešil iz krempljev tistega vojaka,
bi sedaj on – in ne jaz – bil spaka!

OTHELLA To si srečno opravil.

JAGO Da, oni bi ga lahko mirne duše zadavil.

OTHELLA No, povej, kako mu je.

JAGO Sama si oglej. Imam direktno sliko.

Sem podkupil osebje.

OTHELLA *Očitajoče.* Jago?

JAGO Eh, kaj, je tam v zaporih bolj turobno podnebje.

Sem jim piti dal. Ak res vsi slavijo, naj se še oni malo pojijo.

No, pa vežem, če ti je prav, in odženem ta orkan vihrav.

OTHELLA No, daj že.

*V roki drži neko stvar à la daljinec za tv, sliko viharja zamenja prizor iz ječe. Desmond
leži na trebuhu – spi, Bianca mu snema rdečo ruto.*

OTHELLA Kaj pa je tole?

JAGO Hm, tole mi ni všeč.

OTHELLA Prosim?

JAGO Nič ... nekaj razmišljam.

OTHELLA Kdo pa je tale?

JAGO Ne bi vedel. Prijateljica najbrž.

Jih Desmond ima obilo,

© rokgre, 2005

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

baje ni majhno njih število.

OTHELLA A res?

Kako pa ti to tako dobro veš?

JAGO Roderigo pravi.

OTHELLA Ta, s katerim sta se udarila na zabavi?

JAGO Ah, ta navadna praska med njima

zaradi pač nekega dekleta –

da vsi zganjajo tak hrup okrog tega,

bila pač malo sta zadeta.

OTHELLA Ugasni, prosim.

Jago 'izklopi' veliki ekran.

JAGO Mislil sem te razvedriti.

OTHELLA Saj si me, čeprav ni potrebe.

Lepo, da Desmond ni pozabil starih prijateljev.

JAGO *Sam zase.* In prijateljic.

Othelli. Oh, to pa ja – seveda!

Imeniten ta dečko, vsem ljub je

in še dobro izgleda.

Ali prosim, Othellica mi draga,

al kje kakšna pijača je za tvojga Jaga?

OTHELLA Kaj bi?

JAGO Nazdravil, menda ja, tvoji sreči!

Sok, vino, vodo, sodo,

no daj, pokliči ono služabnasto prismodo.

OTHELLA *Stopi do vrat, ki držijo v sosednji prostor.*

Emilia, Emilia!

Ta se brž pojavi.

Za Jaga pijačo.

Jago se je medtem umaknil na stran. Po napravi, podobni prenosnemu telefonu, sporoči ...

JAGO Roderigo, nemudoma pošlji punco sem.

© rokgre, 2005

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

OTHELLA Kako?

JAGO Nič, nič zate.

Urejam zadeve,
saj si me pooblastila –
kot tvoj svetovalec ...

OTHELLA Kaj boš torej?

JAGO Ja, nič, malo še poklepetal.

OTHELLA Pil, Jago, pil?

JAGO Daj malo vina, malo vode,
malo soka pa mal sode –
zmeš vse skup
pa za Jaga dobro bode!

OTHELLA *Se nasmehne.*

Si ga slišala, Emilia, pavliho? *Ta samo zavije z očmi.*

Se mi kar zdi, da si imela prav,
ko si rekla, da je lepši, če je tiho.

Emilia odbrzi.

JAGO A take da govori?

OTHELLA Ali si ji res všeč
al pa to se mi le zdi?

JAGO Daj, no, Othella,
saj je navadna robotska omela.

OTHELLA Glej si ga, predrznega nastopača,
kar njega krasi, na drugih zavrača.

JAGO Je velika razlika – model in oblika,
je v enih res več življenjskega lika.

OTHELLA Da te zdaj sliši ...

Emilia se vrne.

EMILIA Gospa, obisk.

OTHELLA Kdo pa?

EMILIA Neka Bianca. *Jago se na skrivaj razveseli.*

© rokgre, 2005

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

Pravi, huda reč da jo teži,
in naj ji vaše blagorodje to povedat dovoli.

OTHELLA Naj pride.

Čakata. Čez čas se pojavi Bianca.

BIANCA *Globok poklon.* Gospa, blagovolite trenutek ...

OTHELLA Kaj je tako neodložljivega, gospodična,
da ne vzdrži do jutra?

BIANCA *Dvigne glavo, Othella presenečena spozna dekle.* Desmonda ste zaklenili,
hudo reč ste mu storili.

OTHELLA In kaj imaš ti s tem?

BIANCA Nič, gospa,
v čislih ga imam kot vi,
ak ne še bolj,
zatorej prosim vas,
naj ena noč v ječi bo dovolj.
Saj veste vi, kako dober je
in drugače ves vihrav,
a od tiste teme tam
postal je ves hirav.

OTHELLA Kako ... prideš semkaj in prosiš?

BIANCA Želim mu sreče, gospa.

OTHELLA Kako dobrotljivo.

In ti si srečna?

BIANCA Jaz?

Trenutno ne.

OTHELLA A da ne?

BIANCA Oprostite, gospa,
ali človek pač ne more imeti vsega.

OTHELLA Desmond ve, da si tukaj?

BIANCA Bog ne daj, gospa.

Bi bil hud.

© rokgre, 2005

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

OTHELLA Zakaj pa?

BIANCA Noče, da se mešam v njegovo življenje,
to je moje mnenje.

OTHELLA Pojdi zdaj, prosim,
Emilia te pospremi do vrat.

BIANCA Boste ga izpustili?
Prosim ...

OTHELLA Zakaj bi ga ne?

BIANCA Ljudje pravijo,
da ste veleli, naj ves mesec tam leži.

OTHELLA S katerega planeta si?

BIANCA Deseti planet v Modri galaksiji.

JAGO Je tam bolj malo kisika?

BIANCA Me nič nazaj ne mika.

OTHELLA Emilia, pospremi mlado damo. *Emilia to stori. Še prej se Bianca prikloni.*
Odideta.

Kaj pa je tej prismuklji? Kot da ji je malo mar, da je Desmond moj mož.

JAGO Saj nič ne rečem ...

OTHELLA Jago, kaj nič ne rečeš?

JAGO Da se ne zarečem.

OTHELLA Zdi se mi, da nekaj hočeš,
pa brez veze v prazno cmočeš.

JAGO Kako srečen sem, ko prvič te v taki sreči gledam,
a tud prijatelj sem in v mislih hrup razpredam.

OTHELLA Kakšen hrup, Jago? Kaj govoriš?

Povej, kaj v seb držiš?

JAGO Saj ne vem, če sploh je to kaj važno,
le vse skup deluje nekam kalno,
a želel bi, da blo bi optimalno.

OTHELLA Jago, povej, ker gre za mojo srečo
in ti si del te sreče.

© rokgre, 2005

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

Povej, pa naj opeče, kolk opeče!

JAGO No, prav ...

Ta Bianca, ta gospodična,
kolikor je pač v resnici mična,
je Desmondova ljubica bila,
še preden sta vidva na vojsko šla ...

OTHELLA Ja, in?

JAGO Nič ne rečem.

Čudno je, kako sta skupaj.
Ah, a najbrž je to samo na prijateljski bazi,
prepričan sem, da Desmond svoje srce le zate pazi.

OTHELLA Tudi jaz – le kaj se greš?

Si me pošteno prestrašil, lump,
sam to še manjka mi,
en tak tvoj pump ...

JAGO Tud sam sem dokaj zdaj oddahnjen,
sem bil resnično v mučen položaj tu pahnjen.

Tako je vse izgledalo sumljivo,
da očital pameti prav krepko sem
ta nerazsodni pik na tole reč dvomljivo.

Na vratih se pojavi Brabantio, precej razsposajen, okajen. Naslonjen uživaško na podboj z eno roko, z drugo pa 'v bok', stoji.

OTHELLA Namestnik Brabantio.

BRABANTIO Tale vaša Emilia, služkinja-hudomuškinja –
baba in pol,
kapo dol –
škoda, da je robot ...

al ma ona tudi kaj tam ... spod?

OTHELLA Brabantio, vidim,
da ste se ogreli ...

BRABANTIO *Stopi bliže. Da, in zdaj bomo zapeli. Zapoje: La, la, la, la, la!*

© rokgre, 2005

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

O, Jago,
zagotovo si jo ti že videl več
kot za dobro vago –
povej, ali ima kaj mičnega na razpolago?

JAGO Odlično pecivo peče!

BRABANTIO O la la!

Pa veš, kaj govorim,
kako se temu lepo reče ... *Pomisli.*

JAGO Srce!

BRABANTIO Ja, srce,
sam da bolj spodaj je.
Kaj pa ti, le kaj tam bolj odspodi imaš –
imaš, da njej kaj daš?

OTHELLA Brabantio, kaj vas je torej pripeljalo?

BRABANTIO No, zdaj me je res malo zapeljalo.
Slavje je huronsko, pijančevanje mastodontsko ...
Eh ... to je zmaga, vam povem!

Othella, hvala bogu, da si nas doletela!

(Pesem Jupajdi, jupajda!)

**Dvignimo kupico
za našo drago pupico,
prinesla nam je mir,
ne vlada več špetir!**

**Dvignimo še tace,
naredimo vsi face
in dvignimo še pod,
da vidmo, kaj je spod.**

**Jupajdi, jupajda,
naša Otelka je doma!**

**Jupajdi, jupajda,
naša Otelka je doma!**

OTHELLA Krasno, gospod Brabantio!

© rokgre, 2005

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

BRABANTIO Ivan zate.

Sem sam naumil te melodične prevrate.

Veš kaj, Othella, jaz te občudujem, tako občudujem. Ma pravijo, s planeta Zemlja pa da vam ni za zaupat, edini norci, ki so si sami uničili planet, pa da ste nestanovitni, nagle jeze, velikega srca – kar spoštujem, kar se da – pa zamerljivi, pa vihate nosove, pa imate v duši čudne rove ... jaz ti povem – najboljši bi bil itak zdaj objem, ampak to ni zate, kajne da?

Kje sem ostal? *Pogleda Jaga.*

JAGO Da objem ni zanjo, Ivan.

BRABANTIO Ja, recite mi, Ivan –

čeprav danes ves popivan ...

OTHELLA Zakaj ste prišli, Brabantio?

BRABANTIO Uradno, ja, uradno.

Imamo kaj za piti,

vsaj kupico zvrniti?

Ni odziva na njegovo prošnjo.

Čeprav je tale svetovalska šema

Pokaže na Jaga.

odgovornost za vašo vzgojo prevzela,

ste krasno uspela.

Tako je in pika, in kdor ne verjame, se lahko slika!

Zdaj pa grem,

ne bom več vaš problem. *Si odpoje:* La, la, la, la ...!

A se na vratih ustavi.

Zdaj vem, vem,

povem še to, pa grem.

Kajti polnoč že zdavnaj je odbila,

kmalu se bo v prostore naše lepe postaje

svetloba dneva naselila,

in jaz vas prosim dovoljenja

ali pa, če želite, tudi mnenja,

© rokgre, 2005

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

da vašega moža končno izpustimo
in s sodbo ne norimo!

Krvi ni bilo,
le nekaj razgrajaštva,
a to je itak v slavlju svaštva.

Jaz bom rekel pst! in vi hvala,
tako ta reč med nami bo ostala.

Tišina. Othella in Jago se spogledata.

OTHELLA Prav. Pa ga izpustite.

In takoj na dnevno stražo napotite.

Tišina. Brabantio in Jago se spogledata.

BRABANTIO A tako?

No, če vi velite ...

OTHELLA In zbistrite malo ta vaš svet –
čez eno uro hočem poročilo
in oblast prevzet.

BRABANTIO Seveda, seveda, poveljnica.

OTHELLA Konec slavja razglasite.

No, alo, gremo, kaj se še mudite!

BRABANTIO Ja, ja, že hitim, že hitim ... *Se prikloni in odhiti.*

Jago in Othella se spogledata. In gledata.

Poltema.

PAJAC Pravijo, nastopi za ljudi čas,
ko jih lahko drobna beseda razje in vzame v oblast,
in naj je vsak nov trenutek še takšen otep,
nič ne ustavi usode pohlep.

Tema. Zavesa.

© rokgre, 2005

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

III. D E J A N J E

© rokgre, 2005

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

1. PRIZOR

Pajac pred zaveso.

PAJAC

(Pesem Je vmes neki mau paradiža)

**Je res vmes neki mau paradiža,
a drugač je živlen bolj žalostna viža.**

**Topline bližnjega plet
in kak lep tren za objet.**

**To pa je tud vse,
he, he, he ...**

**To pa je tud vse,
he, he, he ...**

**Čakat in čakati na tisoč stvari,
praskati po soncu, da duš ne zbledi.**

**Ja, je res vmes neki mau paradiža,
a drugač je živlen bolj žalostna viža.**

**Topline bližnjega plet
in kak lep tren za objet.**

**To pa je tud vse,
he, he, he ...**

**To pa je tud vse,
he, he, he ...**

he, he, he, he, he – eeeeeeeeeee ....

Zavesa se razgrne. Pajac jo ubriše.

© rokgre, 2005

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

Othellina spalnica. Othella si nekolikanj otožno razčesava lase pred ogledalom. Čez čas vstopi Emilia. Dá si opravka s pospravljanjem.

EMILIA Zdite se mi žalostni, gospa.

OTHELLA Se ti zdim trda, trda in kruta?

Mogoče robata?

EMILIA Vsak ima svoje, gospa.

Meni se zdite bogata.

OTHELLA Bogata?

EMILIA Zaradi tega, kar z Desmondom imata.

OTHELLA Zdi se mi, da mu ne izkažem dovolj ...

da bi vedel,

da ga vsak dan bolj in bolj ...

EMILIA Zdi se mi, da dvomite, gospa.

OTHELLA Pa ne v njega. Vase.

Vse to odprto v meni čez vse zidove rase ...

in bojim se vesolja v sebi –

ves čas je bogato cvetoče,

a ob prvem pišu slabosti

že vse rušiti hoče.

Želim verovati,

Emilia, želim verovati –

jaz in to dete v meni,

verjeti,

da je na tem svetu možno kaj imeti.

Duša je vesolje,

kjer bogastvo svetov polje,

in je praznina in je temina,

če misel z dvomom se kolje.

Prepad brezdanji ...

EMILIA Kakšne misli, gospa ...

© rokgre, 2005

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

OTHELLA Ljuba moja Emilia,

Jo prime pod roko.

ti edina in moj Jago,

ki stojita mi ves čas ob strani,

bojta se živega bitja,

ki z upom te hrani.

Tema.

2. PRIZOR

Othellini prostori. Emilia sesa tla. Jagova glava se prikaže na velikem ekranu.

JAGO Ej, Emilia.

Emilia!

Emilia?

Hej, Emilia?!

EMILIA Kaj je že spet?

JAGO Sem mislil ... bi bila ti moja punca?

Emilia ustavi sesanje. Prisluhne.

Tako veš, da bi se imela rada, pa bi si zaupala.

Šla bi na izlet na kak planet.

Pravijo, da roboti nimajo srca,

a to že ne bi veljalo za naju dva.

Midva bi bila eno –

iz dveh izpleteno.

EMILIA Jago, Jago –

še zmeraj hočeš bit več, kot si,

a pamet se te vedno manj drži.

JAGO Brž, posprav te besede,

kaj se ti blede?

Emilia zamahne z roko in se vrne k sesanju.

Emilia!!

EMILIA Ja, kaj?

© rokgre, 2005

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

JAGO Presenečenje!

EMILIA Kakšno presenečenje?

JAGO Presenečenje preoblečenje!

EMILIA Eh, blebetaš. *Se hoče vrniti k opraviilu. Jago kar zavpije.*

JAGO Emilia, mi Othellino rdečo ruto daš?

EMILIA Katero ruto?

JAGO Tisto rdečo, ki ji je tako pri srcu,

od njenega očeta,

ki je na Desmondovo roko visela pripeta.

EMILIA Kako pa veš, da je tukaj?

JAGO Tista avša Bianca jo je prinesla v pranje.

EMILIA Kaj boš pa z njo?

JAGO Othelli naredil veselje.

Kopiral bom jo.

Naj ima za vsak slučaj še eno,

če tole najde izgubljeno. *Sam se začudi, kakšno neumnost je sedaj ziniil.*

EMILIA V pranju je. Njen soprog jo je nosil.

JAGO Ja, ja – za tole bi te prosil.

Lahko pridem po njo,

saj ni treba, da je čista,

boš videla, še eno naredim,

ki v bistvu bo ista.

EMILIA *Bolj naveličano.* Ja, ja – pridi.

Pridi.

JAGO Čez hipec sem tam

in pol še te mau pocrkijam.

EMILIA To

pa ne vem, če bo kar tako.

JAGO *Je že na vratih.* O, pa bo.

Tema.

© rokgre, 2005

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

3. PRIZOR

Hodnik.

Roderigo. Pride Jago. Stopita si nasproti.

RODERIGO Jago, kaj se dogaja? Desmond je poslan na stražo?

JAGO Moji načrti odpirajo cvetove,
slišiš, kako te sreča zove?

Ona že razmišlja o zamenjavi,
sem ji že dal vedet,
kdo bi bil tu ta pravi.

RODERIGO Grenka mi nekaj dušo ...

JAGO Al v tvojem srcu slutim sušo?
Pa menda tik pred ciljem nisi se upehal,
namesto da bi deloval,
boš zdaj mi tukaj vekal.

Da vidiš njen nasmeh, ko sem te omenil ...

RODERIGO Ne zdaj ne prej
ji ne bom nič pomenil.

JAGO Sedaj ko prevzela jo je slast ljubezni,
še meni dvori,
gubi se v njej razmislek trezni.

Strast jo prevzema in srbi –
je marsikaj prerokovati iz oči.

A ljubimca tega ne bo več v tiste loge,
Roderigo mu komot natakne krasne roge.

© rokgre, 2005

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

Zato ne kuri dvoma nemoči,
poslušaj raje, kaj se zdaj stori.
To ruto, to poznaš,
skrij zdaj jo in raje nič ne vpraš.
Z mano pojd in tiho bit,
le pusti mene govorit.

Odideta. Tema.

4. P R I Z O R

*Desmond na straži v mračnem starem preskrbovalnem kraku Planetarne postaje.
Prideta Jago in Desmond.*

JAGO Revček, najslabšo stražo ti je določila.

DESMOND *Ko zagleda Roderiga, seže po meču.* Kaj tale tu počne ...?

JAGO Kar spusti bes in to roko,
za dobro on je tukaj, ne za zlo.

DESMOND Poglej sedaj, kako mi je ...

JAGO Pozabi neumne čenče tistga špilača,
Roderigo se opravičit je prišel,
žal mu je – tako se k tebi obrača.

Zamenjal bo s tabo stražo
in ti z mano greš,
prereševala bova stvar,
pripravila načrt,
ker vem ...

DESMOND Kaj veš?

JAGO Da Othelli še je mar.

DESMOND Mar naj ji več ne bi bilo?

JAGO No, jo tudi javno mnenje sili v to.
Konec koncev vlada ta zagaman svet
in ljudje so vedno taki,
da hočjo v nekom od zgoraj svoje vzore met.

DESMOND Ne morem verjet,

© rokgre, 2005

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

kakšen naplet.

JAGO Pridi zdaj.

Roderigo, prevzem položaj,

midva pa pot pod noge –

ti že razložim, zakaj.

DESMOND *Roderigu.* Hvala, prijatelj. *Roderigo prevzame stražo.*

Vsaj nevarnost več ne preti.

Drugače pa ta mrakoba

zna utruditi oči.

Jagu. Naju dolgo ne bo?

JAGO Le hipec, le tren,

da znova zasije tvoje zlato.

Odideta.

5. PRIZOR

Jago in Desmond v Jagovi čumnati.

DESMOND Kaj je to?

JAGO Moj skriti kotiček,
tud robot rabi kdaj čas,
da umiri zavreli kotliček.

DESMOND Jago, kaj se je zgodilo,
zakaj me je poslala na stražo?
Vem, da sem zaslužil tisti zapor,
a tole resnično se zdi mi prevelik ukor.

JAGO Ne vem, Desmond, ne vem.
In da ti odkrito povem,
spremenila se je, kakor da ni več ona,
še jaz nisem več takšen prijatelj njen.

Je spet osa, ki pika,
slika resnega lika,
namesto topline
le prazna oblika.

Pa kolne in sika,
v vse se vtika,
v njej nič več ni
nekdanjega mika.

© rokgre, 2005

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

Vidva bila sta vsem nam najlepša novica,
a zdi se sedaj, da bila je le skica ...

... ves čas neko čudno razpoloženje vanjo pronica ...

DESMOND Kaj pa dete?

JAGO Zdravo, najbrž,
nič se ne pritožuje.

DESMOND No, vsaj to.

Stopil sem na palubo te postaje,
srečen kot še nikdar,
a zdaj sanje grozljive
kot mogočen vihar
brišejo dni dobrotljive
in nič jim ni mar.

JAGO Pravi, da za otroka
niti ne bi bila potrebna poroka.

DESMOND Kaj pa blebeče, glava nevedna,
kaj ji naenkrat ljubezen ni vredna?!

JAGO Zato pa Jaga poslušaj,
počakaj tu, se umiri, spati poskušaj ...

DESMOND Saj nisem zaspan.

JAGO Prej ti tako mine dan.

To lahko še traja.

Le mirno vse meni zaupaj,
bolj mi je do vajine sreče
kot do lastne usode strepeče.

Samo da ji nekaj besed navrtim,
takoј vsej peripetiji konec zgladim.

DESMOND Kaj res moram čakati tukaj,

© rokgre, 2005

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

v tej temini, brez luči?

JAGO Potrpi še kak hipec, mirno zaspi.

DESMOND Potreboval bi svetlobo.

JAGO Tale žauha te spet umiri,

Mu izroči tableto.

kakor bi mignil, zatisneš oči.

Zbudim te,

ko opravi vse prav,

ko mine ta sen,

tvoj svet bo spet zdrav.

Zbogom!

DESMOND Zbogom, Jago.

Jago odide. Desmond pogoltne tableto. Postane zaspan ...Od nekod se pojavi Pajac.

PAJAC Desmond tako omahne zaspan

in niti ne sluti, kako zapeljan.

DESMOND Koga? Leži. Odpre oči. In zaspi.

PAJAC Spi, Desmond, spi,

za to, kar še pride,

boš rabil veliko moči.

Tema.

6. PRIZOR

Hodnik.

Jago. Demonski smeh.

JAGO Igra je otroška,
izgubila se vsa prikupnost je moška,
tale Desmond, jagnje za zakol,
iz roke zoblje mi
ko v štalno zaparkiran vol.

Bianca pride.

JAGO No, deklíč, si prišel.

BIANCA No, kaj, gospod, bi spet hotel?

JAGO Si predrzna al se mi le zdi?

BIANCA Sem spoznala, kam tak pes svoj rep moli.

JAGO In?

BIANCA Ste zatrapani v Othello?

Jago plane v smeh.

Nič hudega, tudi jaz ljubim,
se ni treba sramovat,
se s čustvi spleča le iskreno vasovat.

JAGO *Sam zase.* Kdo mi to pravi ...

Napravljivo. Joj, si me ujela,
pa sem si mislil, da bo s tabo druga pela.

© rokgre, 2005

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

Tristo zapuščenih planetov,
sem prav vesel,
da tebi treba ni nasvetov.

V starem, tistem neuporabnem kraku postaje
Desmond zdaj čepi po službeni dolžnosti,
ker njegova muza noče več ga v svoji hosti.

Pojdi znova, spet do njega –
že ponoči mu je tako prijalo –
ga z nežnostjo ugosti.

BIANCA Odkar vojne ni,
je tod okol tako dolgočasno in prazno,
nobenega izziva več,
se vam ne zdi tako?

JAGO Ali pojdeš? Pojdi, no.

Zavoljo ljubezni.

BIANCA Kam, ti vrag?

JAGO K vojaku strumnemu na krak.

BIANCA Ja, grem.

JAGO Tako je prav.

Pa lep pozdrav. *Bianca odide. Jago znova seže po 'mobilcu'.*

JAGO Roderigo!

Roderigo, slišiš?

Ruto daj gor.

Obisk dobiš,

in glej, da ga zadovoljiš.

Veselo odskaklja s prizorišča.

Tema.

7. PRIZOR

Roderigo na straži namesto Desmonda z njegovo ruto, zavezano okoli roke na enak način, kot jo je imel oni. Hodi sem in tja, razmišljajoč, pričakujoč.

RODERIGO *Pove v eni sapi.* Če bom kaj preveč razmišljal – me opijani – treba je biti zraven – ni važno, na kateri strani – kdo pa je kdaj meni kaj podaril – razen če ga nisem zato udaril – ženska, ta bežni odtis moškega – senca, ki nam jo nuja po kotenju potomcev tako slabotno meče – njen dotik, ki ti razsodnost sleče – slepa ulica, ki vidi, in pes, ki na njej hira – vojna je vojna in mož je človek – in pogum ni pokveka – srce izgrebeno, ki za milostjo veka ...

Rešetati usodo

skozi eno takšno navadno prismodo ...

Roderigo, hrabri, vrli ti,

tako bedno na posodo!

A pride tvoj čas,

postaviš pajace na svoje mesto

in usekaš na glas!

Moja zvestoba

do prvega groba –

pa vseen,

al bo to Jago

al pa njen poba.

8. P R I Z O R

Othellini prostori. Pajac na velikem ekranu. Igra in poje.

PAJAC (Pesem *Slika za sliko*)

**Slika za sliko,
slika za sliko,
hitreje, hitreje
drvi v obliko.**

**Oblika se vpenja,
trga in drenja,
usoda nebloda
z nesmislom pričanja.**

**Kdo je čarobnik,
kdo je ta tat
in kje je ta zadnji,
ki stisnu bo mat?**

**Bog v človeku
in človek v robotu –
ali se ni nekdo tukaj
zelo zelo zmotu?**

Pojavi se Jago. Neznansko je dobre volje.

JAGO Kaj pa ta tukaj?

Marš, bedak,

pri priči čez prag!

Se ogleduje za daljincem.

PAJAC

© rokgre, 2005

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

**Slika za sliko
in praznina za piko,
hrumenje viharja
tišino ustvarja.**

Jago izklopi ekran.

JAGO Teleban neotesani!

Nato spremenjenega razpoloženja ...

Othella! Otelči! Otelkica?!

Otelkoslava?

Se ozira naokoli. Pride Emilia.

O, Emilka ...

EMILIA Emilia.

JAGO Emilia, meni najmilija.

Kje je moja vladarica?

EMILIA Kje je ruta?

JAGO Ti prva.

EMILIA *Preteče.* Jago!

JAGO Kaj vem, kje je tvoja ruta.

Drugo iz nje počnejo.

Kako dolgo?

Hm, nič ne povejo.

EMILIA Prinesi jo čimprej.

Do sedaj nisem gospe nič omenila,

če pa je kmalu ne bo ...

JAGO O, pa bo, pa bo,

brez skrbi za to!

Kaj počiva? *Emilia odkima.*

Koga pa?

Emilia skomigne z rameni in gre. Jago skoči za njo.

Počakaj, ženščina presneta,

najavi me, prosim,

© rokgre, 2005

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

se ji z mojim obiskom le dobro obeta.

No, daj.

Emilia se ustavi in ga pogleda. Nato oba izgineta skozi vrata.

Tema.

9. PRIZOR

Othellina spalnica. Ona v postelji pod odejo.

EMILIA Jago je spet na pragu.

OTHELLA Naj pride.

JAGO Othella ...

OTHELLA Kaj bi rad?

JAGO Ja, kaj pa počneš v postelji?

OTHELLA Ležim.

JAGO Ostali menimo, da je dan.

OTHELLA Jaz pa, da je noč.

In če hočem,

lahko tudi tako ukažem.

JAGO To je že res ...

Torej ti je Brabantio že predal oblast v last?

OTHELLA Ah, ta še zmeraj praznuje.

JAGO Slišiš, čez eno uro, vse je že postorjeno, bo tukaj vladna parada ...

ti mi pa ležiš tukaj ko kujava klada.

OTHELLA Greš, prosim.

JAGO Nič! Nič več!

Nič več ne govori!

Dovolj mi je te tvoje apatije,

Jago je tukaj,

da vse blato dogodkov preteklih izmije.

© rokgre, 2005

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

Desmond na straži medli zate,
ti pa tukaj pod koci si ližeš podplate!
Bliski vesoljni, po zaostalosti voljni,
nisem še tebe, uoličena nedostopnost,
videl take in ne na tem svetu similarne zagate.

Oba sta mi komplet ponorela,
namesto ljubezni
sta si jamr in plundro za kompanjo vzela.
Se vajina poniglavost brez primere mi zdi,
oba sta kot otrok, ki za igračko igriči.

Vzemi to svojo orbito,
z žolčem zalito,
ogrni jo v veselje
in pojdi z menoj –
za Othello vendar ni kuja,
ampak srditi le boj!

Othella se nekolikanj dvigne.

Kaj boš umrla –
kje te boli,
ti prede pretrda,
ti seštejemo dni?

Enkrat si nekaj spoznala,
enkrat kaj doživela,
pa malo nevolj popiha,
pa bi že ovenela!

Othella, krepela!

OTHELLA Boš že tiho, mrha!

JAGO O, glejte si jo –

ti že prha!

Kaj je zdaj, bojevnica velika,
greš z Jagom po svojga bika,

© rokgre, 2005

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

da mu malo namiliš rogove,
mu mustače razčešeš,
zgladiš mu robove?
Ali boš tu kar ležala, spala, ostala
in se z lastno nečimrnostjo klala ...
Poveljnica si, madonca,
tvoja je tukaj prva in zadnja.
Naj vžge že pametna misel s pravega konca,
iz tega tvojga počenga lonca!

OTHELLA *Vstane.* Jago,
nesi se k vragu!

JAGO No, to pa je spika,
pravi nivo tvojega lika!

OTHELLA Dobro, že prav, že prav –
dovolj palamude,
gremo po Desmonda,
nič več zamude.

JAGO Tako, ja. *Othella ga preteče pogleda.*
Sem že ... tiho ...

OTHELLA Emilia!

EMILIA *Na vratih.* Ste klicali?

OTHELLA Svečano obleko, prosim.

EMILIA Takoj. *Že odbrzi.*

OTHELLA In nakit,
ki ga samo ob praznikih nosim!
Kaj se ti spakuješ, skat,
si zdaj zadovoljen,
ti električni škrat.

JAGO *Se nasmeji.* Da, to je ta spirit,
sem komaj kaj gledal tisti prej špirit.

Emilia se je vrnila z naročenim.

© rokgre, 2005

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

OTHELLA Bejž sedaj, zgaga,
da se uredim ...

JAGO Že hitim.

EMILIA Samo, gospa ...

OTHELLA in **JAGO** Kaj gospa?

EMILIA A vam ne bo obleka premajhna bila?

OTHELLA Emilia, prosim,
saj še nisem taka kepa ...

JAGO Še zmeraj si lepa ...

OTHELLA Glej ti jezika!

JAGO Kot slika.

OTHELLA Ven, ven!

Pa vse do hodnika. *Jago se še obotavlja. Nato odide.*

Othella zaskrbljeno. Misliš, zaradi trebuha – da bo tesno?

Emila skomigne z rameni.

Dam gor, pa kar bo, bo.

Se prične oblačiti, Emilia ji pomaga.

EMILIA Ste boljše volje, vidim.

OTHELLA Ah, Emilia, ugotovila sem, da,
čeprav ne znam pesmi pisat in solz si z lic brisat,
se pa zaradi ljubezni znam perfektno kisat.

Ali zdaj bo drugače.

EMILIA Tako je prav, gospa.

OTHELLA A ne da?

Odkar sem stopila na domači krov,
se trgam in premetavam,
pojma nimam o odgovornosti v ljubezni
in kar nekaj tavam.

Ali zdaj bo drugače.

EMILIA Tako je prav, gospa.

OTHELLA A ne da?

© rokgre, 2005

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

Desmond je takšen, kot je,
pač moj razgrajač,
prav zato ga ljubim,
ne mor bit drugač.

Nihče ni rekel, da bo lahko,
oba sva posebna,
a skupaj zlato.

Emilia skomigne z rameni. Tema.

10. PRIZOR

Temni zapuščeni prostori, tako temni, da posameznih postav sploh ni mogoče prepoznati, le ugibamo lahko, kdo je kdo. Bianca previdno stopa in tiho kliče.

BIANCA Desmond! Desmond!

Roderigo nenadoma stopi iz teme in jo zgrabi – le z eno roko, drugo ima obvezano z rdečo ruto.

RODERIGO Ni Desmonda tle ...

BIANCA Oh! *Se ustraši.*

RODERIGO ... so le Roderigove misli ...

polne sle.

BIANCA Desmond?

RODERIGO Roderigo! *Se ji hudomušno prikloni.*

Vam v veselje in ne v brigo.

BIANCA Presneti Jago.

RODERIGO Pusti zdaj Jaga,

Jo objame okoli pasu.

prisluhni tišini,

nama dihat pomaga.

BIANCA Prosim ...

RODERIGO Oh, prelepa Bianca,

pusti, da te po rokah nosim. *Jo objame okoli pasu.*

BIANCA Sem ti všeč?

RODERIGO Zelo.

© rokgre, 2005

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

BIANCA Kaj pa dobim?

RODERIGO Zagotovilo, da ne znorim.

V tvojih očeh je toliko lepote,

da človek zastane,

presunjen od vse te krasote.

(Pesem Kakorkoli zazrem se ponižnoma vate)

**Kadarkoli zazrem se ponižnoma vate,
srce ganljivo nasmehne tvoja lepota,
presune me moja dozdejšnja slepota
kot stresen nemir iz vesoljne sonate.**

**In koder sem hodil in vse, kar sem zdaj,
le bežne sence na poti spoznanja,
v prsih pa nekdo goreče oznanja,
da končno sem našel mili svoj raj.**

BIANCA Mmm, lepo ...

Nekdo prihaja!

RODERIGO Nikogar ne bo.

Jo poljubi. Z druge strani se prikažeta Othella in Jago.

JAGO Tam je. Poglej, tvoja ruta.

OTHELLA Nekdo je ob njem.

JAGO Psst!

BIANCA *Omamljena.* Me ljubiš?

RODERIGO Ljubim. In bom.

BIANCA Brez prestanka?

RODERIGO Da, Bianca ...

Bianca .... Bianca ....

Se še strastneje poljubita.

OTHELLA Desmond!

BIANCA Nekdo je ...!

RODERIGO Brž, pobegniva!

BIANCA Kam pa?

© rokgre, 2005

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

RODERIGO Kjer bova imela mir. *Stečeta proč.*

OTHELLA Desmond!

JAGO Ušla sta.

Kaj se mu je zmešalo?!

Othella za dolg dolg trenutek obstoji.

OTHELLA *Obraz spačen v besu. Ta ... ta ... prihuljeni mali vojaček ...
Bolečina v trebuhu jo zvije, da počepne, sklonjene glave tako otrpne.*

JAGO Othella. Othella ... Othella!

Kaj je?

Ni odgovora.

Othella ... saj ni ...

OTHELLA *Se besno požene na noge. Zasika. Tiho!*

Da si mi čist tiho!

Niti besedice več.

Ne rabim razlage od nekega Jage!

JAGO Samo prijatelja ...

OTHELLA In nehaj ga branit. Ni nobene potrebe.

JAGO Rekel je, da ga brez tebe
v srcu zebe.

OTHELLA Prav zmrzuje, ja.

Znova jo bolečina upogne.

JAGO Othella ...

OTHELLA *Se zravnna. Spačenega obraza. A se z vso silo umiri.*

Greva.

JAGO Kam?

OTHELLA Čimprej odtod.

Tema.

11. PRIZOR

Othella v svoji spalnici. Na postelji.

OTHELLA (*Pesem Srce pravi ne, a pamet seveda*)

**Branit se misli,
otepat vpogleda –
srce pravi ne,
a pamet seveda.**

**Skrivnost trka na vrata,
skrivnost, kako imeti
sestro, brata,
nekoga ob nogi,
v zalogi,
ki te ne izda, srca ne preda
drugam v druge kraje,
ki te ima ves čas najraje,
skrivnost je ponos,
ki ne dovoli,
da duša v takem
v brezbržnost zogleni,
skrivnost, ki plete
nekomu drugemu
na roko moje dni.**

**Najraje bi se pozabila –
kot sem se že –
kot sem se že.**

**Branit se misli,
otepat vpogleda –
srce pravi ne,
a pamet seveda.**

© rokgre, 2005

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

Mirim srce,
tiho, tiho, tiho,
saj ni nič, kar se ne bi že zgodilo.

Sama sem kriva,
jaz sem ga prva zapustila ...

Se nenadoma razhudi.

Bes vanjga in njegove oči,
naj trn mu jih skljuva
in naj ga muka zdrobi!

Mirim srce,
tiho, tiho, tiho,
saj ni nič, kar se ne bi že zgodilo.

Tema. Zavesa.

12. PRIZOR

Desmond. Vrnil se je na stražo. Hodi nemirno sem ter tja.

DESMOND Joj, komaj čakam. *Se nečesa veseli.*

Jago je vse uredil – naj kar nazaj na stražo pohitim.

Mmm, kar srh me obide ...

je rekel, da vsak čas pride ...

To ti je prijatelj, ne bi si mislil.

In Roderigo,

skoraj celo stražo mi je zamenjavo držal,

jaz pa nanjga z mečem –

res mi je sedaj žal.

Vsak čas pride moja Othella,

kako neumen zaplet je vse skupaj,

kot da se sploh nisva vzela.

A zdaj se bo vse uredilo.

Še roka je bolje.

In ona prihaja ...

Noga mu zdrsne na nečem.

Kaj pa je tole? *Skloni se, potipa madež na tleh – tam, kjer je Othella prej stala.*

Kri? Še topla ...

Vendar čigava?

Roderigo nobenih težav ni omenil ...

© rokgre, 2005

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

Je sploh prava?

Prikorakajo Brabantio in nekaj vojakov.

Namestnik Brabantio?

Zamenjava!

BRABANTIO *Še sedaj je nekolikanj 'okrogel' in ves mačkast. Besede se mu zatikajo in tudi ravnotežje ni najboljše.*

Ja, ti bom jaz dal zamenjava,

ti spenjena glava.

Krizni čas še ni prav mimo,

mi pa že med stražo kurberaj trebimo.

DESMOND Kako, prosim?

BRABANTIO Ni kaj prosit. Imam odlok.

DESMOND Odlok?

Kakšen odlok?

BRABANTIO Odlok, ja odlok,

Razvije tulec.

da ti, neodgovornosti slavolok,

ostaneš od zdaj naprej praznik rok.

DESMOND Ma ...?

BRABANTIO Tiho. Mirno, vojak!

Odlok. *Bere.*

Odlok številka ta pa ta,

v katerem jaz, spodaj podpisana Othella, bla bla bla ...

poveljnica armade Medplanetarne zveze,

gubernatorka te Planetarne postaje in bla bla bla ...

po členu tem in tem ter bla bla bla,

vojaka, po činu pribočnika armade bla ...

po kazenskem zakoniku o stražarskih prioritetah in dolžnostih,

s tem odlokom razlaščam čina pribočnika in vojaškega stanu

in s tem ...

DESMOND *Plane.* Kako?

© rokgre, 2005

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

BRABANTIO Mir. Mi smo uradni!

DESMOND Saj ...!

BRABANTIO Tiho! Počakaj do konca.

Pa saj ni treba. Ti je vse jasno. Tukaj podpiši in vrni epolete.

Za ostalo pa se javi v svoji enoti.

Od sedaj naprej si navaden državlján Medplanetarne zveze

in vse bonitete v zvezi s tvojim pravkar odvzetim statusom so ti odvzete.

DESMOND Tudi plača?

BRABANTIO Najbrž tudi plača.

DESMOND Kaj se je tej ženski čisto zmešalo?

BRABANTIO Zmešalo se je tebi –

kaj imaš stražo zapuščat v času dolžnosti,

pa se vlačít okol, ti deklarirani vol!

DESMOND Kaj?! Kaj pa blebetate?!

BRABANTIO Fant, prijaznost v roke,

z namestnikom govoriš.

DESMOND En drek me briga za vas –

ne dam epolet, ne dam uniforme!

BRABANTIO Dajmo, fantje – sem kar vedel, kako bo.

Primte junaka, bo pa na silo šlo.

Vojaki ga zgrabijo. Prerivanje.

DESMOND Ne, ne dam! Neeee!

BRABANTIO Držite ga, primata prismuknjeneга!

DESMOND Nee ...!

Tema.

13. PRIZOR

Jago na hodniku. Nečemu prisluškuje. Zadovoljno se obrne k občinstvu.

JAGO (Pesem *Kaj je to zloba?*)

**Oprostite, ker ne vem, kaj je to zloba,
morebiti, ko nekoga raniš,
mu biti zabraniš?**

**Je zloba, če kdo ti dušo pozoba
in tvojega bližnjega spravi do groba?**

**Ampak zloba brez pravega boba,
ni prava strupena goba –
je treba še marsikaj postoriti,
a vendar meni tega se veseliti,
dajte no mir –
tako brez srca kot staro omelo
sem dober le, da nekoga nadutost loščim,
in to prav veselo!**

**Zatorej ...
nisem menda jaz kakšna takšna zloba,
saj sem le preprosta nevedna umetelna grdoba.**

**Žice in plastika –
to me drži skupaj,
čustva so zame le
oguljena spastika!**

**Zanjo ...
sem tak ...**

© rokgre, 2005

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

**A je nekoč drugač govorila,
sva skupaj vesolje vedrila – o, takrat
mi je še bila mila,
zdaj pa navadna kobila,
mater ji mila!**

**Naj bo, kar si že bo –
ta zloba –
je ta predvsem njena grdoba,
zatorej naj se kar sproba
z vsem, kar premorem, iti do roba,
kajti za njeno naklonjenost
ne dam več piškauga zoba!**

Pojavi se Pajac.

JAGO *Krvave roke ima. Splavila je.*

PAJAC *Zapoje in zaigra. Splavila je.*

JAGO *Kdo je to rekel? Ozira se, a zdi se, kakor da ne vidi Pajaca.*

PAJAC *Prevzela je oblast; znova zapovedala slavje.*

JAGO *Spet slavje.*

Kaj naj bi sploh slavili,
da so tam nekje v vesolju
milijon nekih čudakov pomorili?

PAJAC *Razlastila moža vojaške službe.*

JAGO *Ma to so samo nečimrnosti okužbe.*

PAJAC *A tale je kompanjona zaklal,
tako preprosto,*

*kot da bi sploh ne bilo prvič,
kot da bi to že odzavnej znal.*

JAGO *Ta bi ja vse izdal.*

Pogleda krvave roke.

*Nehigiensko tako živeti,
to mastno tekočino*

© rokgre, 2005

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

notri v sebi, po vsem telesu imeti.
Nespretno sestavljena bitja ...
Brez vsake pametne enačbe,
nič se ne izide,
same površne označbe,
vsa praktičnost tod mimoide.
Živa bitja, pha – misleča, trpeča,
pha, smisel loveča!
Rok trajanja hitro poteče,
Pogleda znova roke.
pol pa je vse rdeče.
Vzame rdečo ruto iz nedrij in si z njo obriše kri.
Se ne bo niti poznalo.
Tako je prav, rdeče na rdeče,
isto na isto,
enako v enako,
Jaga za carja
in rajo v spako!
Umolkne, gladi ruto.
Grem po Bianco –
darilo imam zanjo –
še zadnji dekor
na moj mali upor.
Vzdihne. Zamišljen.
Je usahnil užitek ...
prelahkek dobitek ...
Počasi, nekolikanj utrujeno, odide.
PAJAC Novo dejanje, nov čas nam prinaša,
ene na ladji,
a druge na hlodih odnaša.
In če na tej poti sploh kakšna pravica je naša,

© rokgre, 2005

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

potem naj bo to dejstvo, da se za destinacijo vpraša.

Le vpraša ...

Priklon. Potlej se tudi on odpravi.

Tema.

Zavesa.

IV. D E J A N J E

1. PRIZOR

Velika slavnostna dvorana Planetarne postaje Venetzia. Svečano okrašena. Ljudstvo nestrpno pričakuje pristanek vladne ladje. Ta pravkar izvede pristajalni manever in se priklopi na bok Planetarne postaje, kot zmoremo videti na velikem ekranu v ozadju. Pride Othella s spremstvom, vsi so v paradnih svečanih oblačilih. Množica jo navdušeno pozdravi. Pesem ...

ZBOR (Svečan napev *Slava zmagovalki*)

Othella! Othella! Othella!
Slava ji! Slava! Slava Zmagovalki!

Vladna delegacija na čelu z ministrom Klodovicom se pojavi z druge strani.

Množica zaploska.

Stopijo si nasproti in se drug drugemu priklonijo.

Klodovico počaka, da se hrup umiri.

KLODOVICO Neprecenljiva žlahtnost vašega dejanja

odmeva po vseh koncih in krajih našega veselja.

Galaksije so osvobojene strahu pred primitivnimi osvajalci!

Mir se je naselil med zvezde!

S pooblastilom senata Medplanetarne zveze galaksij

in s polnomočjem predsedniškega sveta

© rokgre, 2005

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

vas odlikujem z najvišjim galaktičnim odlikovanjem,
zlato zvezdo za obrambo civilizacije!

Klodovico stopi k Othelli in ji pripne zlato zvezdo na prsi.

Množica je navdušena. Pesem ...

Obe skupinici družno odideta.

Jagu uspe potegniti Emilio iz gruče.

JAGO Kaj ni ... Kaj ni ...? *Z roko si gre čez trebuh, kakor hoteč pokazati, ali bi ne morala biti Othella brez trebuha štrlečega, sedaj ko je splavila – kajti Othella ga namreč še kar ima.*

EMILIA *Nejevoljno.* Kaj, kaj ni?

JAGO Izgubila ploda?

Emilia skomigne z rameni in se mu iztrga. Pohiti za drugimi. Jago za njo navrže ...

Prismoda!

Ampak ...

tale trebuh, večji kot prej ...

Od kod?

Brabantio prihiti mimo. Pijan.

BRABANTIO Ej, igrača, gremo praznovat!

JAGO Gospod namestnik, zamujate!

BRABANTIO Eh, kaj zamujam, zamujam ...

Že hiti naprej.

... zamujam, pač, zamujam ...

... po dolžnosti, ne norosti ...

JAGO Brabantio!

BRABANTIO *Se obrne nazaj k njemu.* E-ja?

JAGO Ti kaj veš ... veš,

kako kaj ... mislim ... *Bolj težko mu gre z jezika.*

© rokgre, 2005

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

... kdaj naša poveljnica rodi?

BRABANTIO Ja, kmalu, ne.

JAGO Torej je vse v redu?

BRABANTIO Ja, kajpada, pa da ...

Pridi, da ne pričnejo brez naju.

Obožujem te slavnostne sprejeme.

Ga potegne s sabo.

Žretje, pitje, razuzdanosti lovitje ...

Kaj pa pijete, pijete tako, se kaj omamljate,

vi robotska sorta –

vam je kaj znana vinska trta?

Al maš kak gumb za pritisnit za odpet,

Si ga ogleda od nog do glave.

al pa kako stikalo za pretaknit za zadet?

Odideta.

Tema.

2. PRIZOR

Slavnostni sprejem. Velika miza se šibi od jedače in pijače. Ob njej sedijo Othella, Jago, Brabantio, Klodovico, Emilia in drugi iz spremstva.

KLODOVICO Neprecenljiva žlahtnost vašega dejanja odmeva po vseh koncih in krajih našega vesolja, v paralelnih svetovih ste téma pogovorov številka dve – prva je žal še vedno politika in potem o smislu življenja takoj na tretjem mestu – že dolgo se ni kdo prebil pred 'smisel'; vi pa se vsekakor ste, in to je vsekakor sapo jemajoč podvig, še posebej če pomislimo na vaše primitivno poreklo. Vaš planet je bil vedno tako slabo ocenjen v planetarnem točkovanju – samo zato, ker ste, tako bi rekel, tako ne ... ne ... *Išče besedo.*

JAGO Nestanovitna.

KLODOVICO Nestanovitna sorta, ja – hvala, ja ... gospod ...

JAGO Jago, vaše blagorodje.

KLODOVICO Jago, ja, da ... hm ... *Se namršči, nekaj mu ni prav, najbrž to, da se (sploh) pogovarja z robotom. Se za trenutek zamisli, a kaj hitro znova najde 'nit'.*

© rokgre, 2005

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

Od deških ur že nisem bil tako zanesen
kot ob priliki zaupane mi te sladke naloge
vam podeliti naziv častne senatorke Planetarne zveze
in vam izročiti v trajno last tole odličje,
ki ga po tisoč petsto letih znova moremo ponosno nekomu nadeti!
V soncu veličine naše dolgoletne tradicije okopan triumfalni diadem,
zlato zvezdo galaksije.

In jaz vam bom zapel.
Le vam v čast,
napitju v okras.

*Dvigne bokal. Zapoje. Kmalu se mu tudi Brabantio pridruži in na koncu še ostali. Vsi
stojijo z dvignjenimi bokali.*

(Pesem Drhtiva ti, drhtiva jaz)

**V svetu tem, kjer brezmejne praznine
nudijo dom tud zapredkom miline,
naj orosi se oko v sreči slepeči,
saj tudi duši je treba kaj vreči.**

**Tihe stopinje po moji mladosti,
dajem se ves tej prelepi norosti,
kot da dotik začetek je vsega,
neskončnosti sapa na mene lega.**

**Drhtiva ti, drhtiva jaz,
srce pa moje molči na glas,
drhti vse veselje,
prši čez obzorje,
tud koder ne seže oko,
ljubezen naj bo!**

**V izbici svoje usode ležimo,
s srci se v eno držimo,
s to sapo življenja po vsem mi telesu
solze in smeh se razblinjajo v plesu.**

© rokgre, 2005

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

Svetloba odkriva, kar tema zakriva,
in naša življenja smislu odkriva.
Po nas pa dežuje zamaknjeni čas,
ni res, da vse gre počasi od nas.

Drhtiva ti, drhtiva jaz,
srce pa moje molči na glas,
drhti vse vesolje,
prši čez obzorje,
tud koder ne seže oko,
ljubezen naj bo!

Male so ročice,
ki dete jih razpira v lice,
mati narava objema,
še Tema ni nobena izjema.

Drhtiva ti, drhtiva jaz,
srce pa moje molči na glas,
drhti vse vesolje,
prši čez obzorje,
tud koder ne seže oko,
ljubezen naj bo!

Vsi zaploskajo.

KLODOVICO Bravo, namestnik Brabantio,
še vedno vam gre glas vehementno iz grla.

BRABANTIO Me niste pozabili, eminenca?

KLODOVICO Seveda ne, dragi sošolec.

Pred tabo je ja kariera.

Kje si se skrival tako dolgo?

BRABANTIO Tukaj.

KLODOVICO Čudovito pesem smo zapeli –
ljubezni v čast.

Himna radosti!

Verjamete v bogove?

To so bila – pravijo tako,

najbolj razvita bitja –

© rokgre, 2005

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

zdaj spet kaj razvoj pomeni ...

Baje niso potrebovali ljubezni
ne hrane,

z vsem so bili zadovoljni,
ma, živi dolgčas, vam povem.

Othelli. Vi imate moža, moža, moža ...

So rekli, da ste srečni – niste lačni,
ste zaljubljeni – z vsem zadovoljni?

JAGO Ali je bilo naporno potovanje?

KLODOVICO Potovanje?

Svetlobna hitrost in ta jajca,
ne vem, vedno se dam uspavat
in si prijetne sanje vprogramiram –
pasem ovčice, travico božam –
in sem potem vedno siten, kadar me budijo.

Tako siten.

Tam mi je bolje, veste –
na oni strani.

Sicer pa ... sem zdaj sploh buden?

OTHELLA Povejte mi, gospod, vaše veličastje –
kako vlada ravna v primerih nezvestobe zvezi?

KLODOVICO Imate tak primer?

OTHELLA Ravno ne.

Ali da mi je vedeti ravnati –
sedaj je mir,
moči sovražnika ne bo več tako zlahka prepoznati.

KLODOVICO Konec! Fentat! Scvret z laserjem, vreč iz rakete!

V Črno luknjo!

Naj meteor pade nanj, gnilobo izdajalsko,
pogine naj, pes,
ki si drzne spravljati v nevarnost našo ljubo idilskost.

© rokgre, 2005

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

Čim manj se pečati s tem.
Nič kuharije v zaporih pa pranja gat.
Sama ljuba nebodigatreba zgaga.

Vklopi se veliki ekran za njihovimi hrbti. Prikaže se Desmond.

DESMOND Othella! *Vsi se obrnejo k njemu.*

OTHELLA Desmond!

JAGO Desmond?

DESMOND Othella!

KLODOVICO Kdo pa je tale?

DESMOND *Ponižno.* Oprosti ...

JAGO Takoj to izklopim. *Se da v iskanje daljinca, a ga ne najde.*

DESMOND ... za vse, kar sem kriv ...

JAGO Kje je daljinec?

DESMOND Rad bi ti povedal ...

Pa saj ne znam ...

Jago stopi do ekrana, da bi ga izklopil.

JAGO Izklopim ga ročno.

KLODOVICO Ne, pustite!

DESMOND Velike besede niso zame,
le majhne in majhna dejanja.

Le s teboj sem lahko bil velik.

Othella nič ne govori. Le trpko stisnjenih ustnic stoji.

KLODOVICO To pa je lepo.

BRABANTIO *Prišepne Klodovicu.* To je Desmond, poveljnica mož.
Klodovico mu prikima.

DESMOND Le pesem imam,
ki ti pove ...

OTHELLA Jago, ugasni!

KLODOVICO Ne! Naj zapoje.

© rokgre, 2005

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

Pesem nam ne more škoditi,
saj praznujemo, mar ne?

DESMOND (Pesem *Naredi iz mene drevo*)

**Naredi iz mene drevo
Naredi iz mene rožo
Izruvaj mi korenine
Postrugaj mi kožo**

**Ustvari na novo me
Iz lastnega pepela
Vdihni mi tvojost
In dušo ki bo s tabo sivala**

**Samo me ne zavračaj
Samo me ne zavračaj
Naj ljubezen bo sonce
Po njem se obračaj**

**Angeli padajo
Pa četud imajo krila
Si mar pozabila
Da sva jih midva
Skupaj dobila**

**Samo me ne zavračaj
Samo me ne zavračaj
Naj ljubezen bo sonce
Po njem se obračaj**

**Naslikaj mi srce
Polno dvojine
Zloži v predal
Poln smejine**

**Utrgaj si čas
Utrgaj si glas
Počeši mene
Namesto prelepih las**

**Samo me ne zavračaj
Samo me ne zavračaj
Naj ljubezen bo sonce
Po njem se obračaj**

© rokgre, 2005

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

**Angeli padajo
Pa četud imajo krila
Si mar pozabila
Da sva jih midva
Skupaj dobila**

**Samo me ne zavračaj
Samo me ne zavračaj
Naj ljubezen bo sonce
Po njem se obračaj**

KLODOVICO Lepo. *Zaploska in nekateri z njim.* Strašno se te dotakne ... *Se nenadoma nakremži.* Spet se me prijemlje ... *Pogoltne pest tablet.*

Žalost ... težka težka žalost ...

OTHELLA *Jagu.* Ugasni! *Ta se obotavlja.*

KLODOVICO *Nervozno.* Je že bolje, je že bolje ...

DESMOND Othella ...

KLODOVICO Prijazen mladenič, ta vaš mož.

Pa vas res ni treba bit sram ...

pred tolikšno ljubeznijo.

OTHELLA Desmond, prosim, počakaj me doma.

DESMOND Ne spustijo me v tvoje prostore.

OTHELLA Jim že ukažem drugače. Pojdi.

DESMOND Ja. *Ekran se izklopi.*

OTHELLA Oprostite. *Se odpravi.*

KLODOVICO Kam pa nenadoma, poveljnica?

OTHELLA Oprostite, ne počutim se dobro.

KLODOVICO Pa praznovanje?

OTHELLA Namestnik Brabantio uredi, da bo prav.

KLODOVICO No, dobro – tako v drugem stanju, saj je razumeti.

Upam, da vam bo čim prej bolje –

v tem primeru se kar vrnite –

saj vas slavimo!

© rokgre, 2005

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

OTHELLA Brez skrbi.

KLODOVICO Ali že veste,
al bo punček al fantka?

OTHELLA Vam takoj sporočim,
ko izvem. Na svidenje.

Othella se narahlo prikloni in se odpravi. Emilia za njo.

KLODOVICO No, prav, no, prav, le dajte.

Rad imam otroke. Veste, jaz lahko rodim,
imam tudi rodila. Zakrnela, ali podarjenim organom
se ne gleda v zobe.

Madonca je pisik.

Tiho Brabantiu na uho.

Kaj pa imata s tem njenim ...?

Brabantio mu nekaj šepeče na uho. Klodovico kima.

*Tik preden Othella izgine, vstopi v prostor z iste strani Bianca z njeno rdečo ruto,
zavezano okoli vratu. Othella se ustavi, tudi Bianca. Othella jo premeri, nato pogleda
ruto, in pohiti. Emilia pa ne. Ustavi Bianco, ki hoče naprej.*

EMILIA Čigavo je tole?

BIANCA Moje.

EMILIA Ni res. Kje si to dobila?

BIANCA Desmond mi je dal.

EMILIA Ne laži. Desmond je ni več imel.

Sama si jo prinesla v pranje.

Kje si jo dobila?

Ti jo je dal Jago?

BIANCA Ja, mi je ruto dal Jago,
ker mu jo je Desmond dal, da jo meni prinese,
da veš, krava robotska zagamana!

EMILIA *Sprašujoče se obrne k Jagu. Desmond jo je dal zanjo?*

Jago le skomigne z rameni.

© rokgre, 2005

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

Daj sem,

Ji iztrga ruto iz rok.

to je od poveljnice.

Bomo takoj videli, kako je s tem.

Odide z ruto.

KLODOVICO *Plane na noge. Panično. Pesem! Pesem!*

Spet se me prijemlje!

Pesem!

Znova pogoltne pest tablet.

Vedno več te coprnije moram žreti.

Zdravnik mi jih je predpisal proti melanholiji.

Proti žalosti.

Neozdravljivo!

Frdacani gluhi prostori, polni ničā,

ki nas obdajajo,

ni konca, ni začetka –

to je za znoret! Za znoret!

Pesem! Pesem!

Pa živo, mater vam vidim vašo venetzijsko!

BRABANTIO *Skoči na mizo. Zapoje – opolzko se pači.*

(Pesem *Lola z Vročega pomola*)

**Če ženska ni izredna,
naj bo vsaj poredna –
naj rada šeška ino ščipa
in jaše vse, kar se otipa.**

**Če baba je glomazna,
naj vsaj bo brezobrazna –
naj kolne kot enciklopedija
in v postli naj bo ziher svija.**

**Ker življenje res je dost prekratko,
da frajle neb spečale se z moško batko!**

© rokgre, 2005

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

**Ampak Lola, oh Lola ...
Lola z Vročega pomola ... Aj!**

**Njej nihče ni rekel mila jera,
njej seks je bil edina vera –
molila je podnevi al ponoči,
še ob ujmi al potresu ali toči.**

**Umrta je prelepe strastne smrti,
tam gor na svojem vlažnem prti.
In še dans, če greste kaj na pokopališče,
ga vidite, ki s kincem kaj v zemlji išče.**

**Poznamo ženske,
ki imajo vedno kakšno perilo,
njej? – njej se to ni nikol zgodilo!
Mleko njene muce je bilo vedno sveže belo,
čeprav je resda včasih mal smrdelo.
Ampak to ni bila njena krivica –
je tisti dan že imela kakšnga takšnga strica.**

**Je z njimi počela, kar se ji je pač zdelo –
včasih ugašala je čike,
včasih pa je pel krepelo.**

**Ubil jo med seanso je orjaški mrož,
ki namest pestiča v rokah imel je nož.
Za spomin si odrezal je njen kožušček
in prišil si ga pod svoj trebušček.**

**Vidite zdaj, kako radodarne deklina končajo –
čisto prav,
kaj pa jo tak zlohka dajo!**

**Ker življenje res je dost prekratko,
da frajle neb spečale se z moško batko!**

**Ampak Lola, oh Lola ...
Lola z Vročega pomola ... Aj!**

**Njej nihče ni rekel mila jera,
njej seks je bil edina vera –
molila je podnevi al ponoči,
še ob ujmi al potresu ali toči.**

**Umrla je prelepe strastne smrti,
tam gor na svojem vlažnem prti.
In še dans, če greste kaj na pokopališče,
ga vidite, ki s kincem Lolo v zemlji išče.**

KLODOVICO *Navdušeno ploska, ostali tudi.*

Bravo! Bravo! Bravo!

To je spirit!

Natočite kupice! Do vrha od dna!

Napijmo se nektarja,

je žalost zašla! *Tema.*

3. PRIZOR

Othella hiti po hodniku. Ustavi se. Globoko diha. Bridkost ji teži dušo.

OTHELLA *(Pesem Razjeda)*

**Če bi sedaj mogla odtisniti kam
to svojo žalost,
ne bi se poznalo nič,
le moja lastna malost.**

**Malomaren je svet,
s silno pravico tako prizadeti,
in neki trenutki morali okameneti bi sveti.**

**Kar je v meni, ni le vpijoča tišina,
zagroblje je in večna praznina.
Kar sem želela, moglo ni biti bolj preprosto
in kri, ki mi sedaj napaja srce,
bi ne mogla teči bolj gosto,
kot teče,
teče v meni, se pretaka
vsa bolečina,
skeli me v njej
žalost kislina.
Kot čer,
ki jo razbuta vesolje,
kar teče skoz kri,**

© rokgre, 2005

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

le sol je.

**Čas teče,
teče bolečina,
moj razum je odmev
in razsodnost ne več vrlina.**

Se napoti naprej.

Tema.

4. PRIZOR

Othellini prostori. Othella in Desmond.

DESMOND Kako je najin otročiček?

OTHELLA Lepo.

DESMOND Kakšen velik in prazen svet je brez tebe.

OTHELLA Te še vedno v srcu zebe?

DESMOND Tam je vse trdo.

OTHELLA A ne da ...

DESMOND Prosim?

OTHELLA Nič.

Lep si. Se mu približa in ga pogladi po licu.

DESMOND Othella ... *Jo hoče objeti.*

OTHELLA Ne.

Mu ne pusti. Stopi proč.

Tu počakaj, Desmond,
greva na sprehod.

DESMOND Na sprehod?

© rokgre, 2005

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

Kam pa?

OTHELLA Presenečenje, boš videl. *Odide desno z odra.*

DESMOND Rad imam presenečenja.

Kako je lepo znova v stari krožnici.

Spet vse jasno in svetlo,

kot je prej bilo.

EMILIA *Na vratih z ruto.* Gospa ...

DESMOND Ni je tukaj. Takoj bo.

O, moja ruta. Kje pa je bila?

EMILIA A je vi niste izročili Jagu za Bianco?

DESMOND Menda ne.

Ne spomnim se.

Emilia, ne muči me, dragica –

vidiš, da se spet dogaja,

da se končno moja žalost v smeh prevaja.

EMILIA *Bolj sama zase.* A nisi je ti dal Jagu? *Nekaj ji ni pogodu – se zamisli.*

OTHELLA *Se pojavi, noseča dva skafandra.* Emilia ...

EMILIA Ruto sem vam prinesla, gospa ...

Zdelo se mi je, da bi vam ljuba bila ...

OTHELLA Seveda, hvala, Emilia. *Stopi po ruto. Ogleduje si jo.*

DESMOND Kaj pa je tole? *Misli na skafandra.*

OTHELLA Greva na sprehod.

DESMOND V skafandrih? Menda ne?

OTHELLA *Mu prikima.* Na sprehod v neskončnost.

DESMOND *Nasmehne se.* Se bova za roke držala?

OTHELLA Da, za roke se bova držala.

Emilia, nesi ruto nazaj,

vrni jo na isto mesto, od koder si jo vzela.

EMILIA Vendar gospa ...

OTHELLA Pojdi. *Emilia se obotavlja.*

DESMOND *Si veselo oblači skafander.* Ha, čist prav mi je.

© rokgre, 2005

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

OTHELLA Pojdi, Emilia. *Ta odide. Tudi Othella lazi v skafander.*

DESMOND Čestitam za nagrado!

OTHELLA Odlikovanje.

DESMOND To ja.

Nihče si ga zagotovo bolj ne zasluži.

Čeprav sem si še maloprej želel,

da nikoli ne bi zmagali –

si misliš, tako sem bil poklapan.

Da bi midva še vedno bila tam zgoraj, sama –

le ti in jaz in širni strah pred obetajočo se nesrečo.

OTHELLA Saj bova spet sama, Desmond.

DESMOND Še najini senci sta se držali za roke.

OTHELLA Greva.

Obstojita v skafandrih, gledata se. Nasmehneta se drug drugemu.

Tema.

5. P R I Z O R

Znova slavnostna dvorana. Pitje in žretje.

KLODOVICO *Razlaga Brabantiu.* Rad pridem na podeželje.

Tu je vse tako preprosto,
prvinsko, bi rekel.

Obožujem primitivnost.

Pravim ti, Brabantio, pred tabo je še kariera
in mesto v visoki družbi!

Kar jutri te vzamem s seboj.

To pesem, to pesem,
moraš nujno zapeti Velikemu senatu.

Trohnijo od dolgčasa.

Pol jih niti ni vedelo, da smo v vojni.

Kje ... pa ... kje je zdaj ta velika zmagovalka?

JAGO Šla je počivat.

KLODOVICO Kdo je to ščene?

JAGO Jago, gospod.

© rokgre, 2005

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

KLODOVICO Voham robota.

BRABANTIO Najboljši robot je izštekani robot!

Neznansko se s Klodovicom narežita temu dovtipu. Jagu seveda to ne paše.

Emilia se nenadoma prikaže, z ruto v rokah. Krikne ...

EMILIA Jago!

JAGO *Se zdrzne.* Emilči ...

KLODOVICO Kaj pa vpije babše mehansko?

EMILIA *Stopi proti Jagu z ruto v dvignjeni roki.*

Kaj je tole?

JAGO Ruta ...

EMILIA Vem, da je ruta.

BRABANTIO *Klodovicu.* Neka reč med njima.

KLODOVICO Zanimivo. Scena med roboti ...

EMILIA Dobro vem, da je ruta.

Ta ruta, ki si jo izprosil od mene,

ti zmene.

In, ki je Desmond nikoli ni podaril Bianci!

Nikoli.

JAGO Kakorkoli ...

EMILIA Ne hodi mi naokoli ...

Z resnico na dan – kar si naštrikal,

boš hitro polikal!

JAGO Ja, kaj, ja kaj ...

Šala, mala ...

nesebična pomoč, dobrota, kot se šika,

do puncinega nesrečnega lika. *Pokaže proti Bianci.*

EMILIA Kaj imaš pa ti s tem?

JAGO Ne vem.

Imaš prav.

Čisto podzavestno sem dober.

KLODOVICO Pha, robot pa dober! *Se zasmеji.*

© rokgre, 2005

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

Ta je pa dobra!

BIANCA Meni res ni treba pomoči –
a mi je tale sladkih besed dvoril in govoril,
da Desmonda srce še zmeraj zame gori,
da Othella je nesreča
in jaz njegova sreča.

JAGO Da jo potolažim ...

EMILIA Bedak!

Kaj si se pa šel?

Si niti znova v rokah imel?

Poveljnici grem ...

Se obrne, da gre.

JAGO *Skoči za njo, pade na kolena, jo vleče za krilo, roteče, panično ...*

Ne hodi, Emilia, ne –

Ne veš, kako strašno mi v duši je ...

KLODOVICO Duša, pha!

JAGO Je ona vedno bla
edini smisel mojega srca!

BRABANTIO Srce, phe!

JAGO Sem to počel samo v dobro njej,
sem želel le srečno jo in zadovoljno kakor prej.

EMILIA Si ti čist nor, so ti kolesca čisto zarjavela?!

Nenadoma se zasliši nekaj krikov. V dvorano se opoteče Roderigo. Še z zadnjimi močmi, držeč se za velik svečnik, ki ga ima zabitega v utrobo, se zgrudi na mizo. Vsi pristopijo, razen Jaga, ta se prične ritenski krasti od tam. Brabantio prime Roderiga v naročje. Roderigo mukoma dvigne krvavo roko, prst usmeri proti Jagu.

RODERIGO On je bil! *Omahne mrtev.*

Jago jo ucvre. Večina se misli pognati za njim.

KLODOVICO *Teatralno.* Stojte!

© rokgre, 2005

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

Ni ga umetnega nepridiprava,
ki bi mogel pobegniti tehnologiji Medplanetarne pravice.

Pokaže neko napravo.

Kako je ime robotu?

EMILIA Jago.

Klodovico vtikava v to napravo.

KLODOVICO Model?

BRABANTIO 3006.

KLODOVICO Tako, samo še točen datum ... in uro.

Rdeči gumb. *Jim pokaže, pritisne ta isti gumb.*

Pa počakajmo.

Čakajo.

In res, čez čas se Jago vrne – zelo mu ni všeč, da se vrača, a ne more pomagati, neka sila ga vleče nazaj. Muči se, hoče se iztrgati, a ne gre. Kmalu 'prigiba' pred Klodovica.

KLODOVICO Tako, krasno, ja ...

Natanko na en meter ...

BRABANTIO Kaj storimo z njim?

KLODOVICO Ja, kaj?

Izklopimo ga

pa na reprogramiranje.

BIANCA Morilec je.

KLODOVICO Pa robot.

Brabantio, izklopi.

Brabantio stopi k Jagu, ki v smrtni stiski nekaj momlja in se izvija, a kaj veliko ne more.

Brska Jagu po temenu.

BRABANTIO Imam ga.

JAGO Ne!

Nenadoma se vklopi veliki ekran za njimi. Vsi se obrnejo tja – drug za drugim.

© rokgre, 2005

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

Othella in Desmond v skafandrih lebdata v vesolju. Le tanka cev, pripeta na njun zadek, preprečuje, da ju ne odnese v neskončnost. Za roke se držita.

V daljavi se vzpenja sonce izza nekega planeta.

OTHELLA *Glas je nekoliko počen, ker prihaja izpod skafandra.*

Vidiš sonce, Desmond?

DESMOND Vidim.

OTHELLA Se spomniš, kako si vedno pogrešal sonca s svojega planeta?

DESMOND Spomnim. Saj jih še zdaj.

OTHELLA Bil si moje sonce, Desmond.

Se obrneta drug k drugemu. Njuni glavi (čeladi, prozorna vizirja) se stikata.

DESMOND Sijala sva. Tako sva rekla.

Othella ga objame – seveda nekoliko nerodno. Tudi Desmond se prižme k njej.

OTHELLA Obrni se.

Desmond se obrne. Othella prime za cev in jo z enim potegom izpuli iz njegovega skafandra. Drugim zastane sapa. Desmonda (z ne preveliko hitrostjo) odnese proč – v prazen temen prostor.

OTHELLA Zbogom, ljubezen moja. Gleda za njim.

Obrne se k 'nam'. Čez ves ekran je samo kader njene glave v vesoljski čeladi. Solza ji steče po licu.

Na oder pride poveljnica Othella (brez skafandra), a je nihče ne pogleda, vsi strmijo v ekran, na katerem lik Othelle zamenja Desmondova glava. Othella zapoje. Spredaj pred vsemi kleči, na vzglavniku, s pomočjo katerega je hlinila nosečnost in ki si ga je sedaj potegnila izpod trebuha.

Desmond umira. Zmanjkuje mu plina in v mukah se počasi duši.

(Pesem *Moje srce odhaja*)

**Moje srce odhaja,
a vse ostalo tu ostaja,
v prsih pripravljena je cula
in duša se je že obula.**

Pogled zadrži trenutek,

© rokgre, 2005

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

se včasih zdi življenje le osnutek.
Na pragu slovesa obstojim,
se skupaj s solzo prepustim.

Vsaka pot ima svojo pot
in tud ljubezen mora kdaj odtod.
A to, kaj naj bi midva bila,
je dosti več od vsakega sveta.

Veter raznaša, kar prinaša,
in nekje se dom oglašča.
V mojem srcu spet pomlad
kot takrat, ko si še imel me rad.

Četud zdaj brez srca živim,
se rada temu prepustim,
ker bolj in bolj, ko je kaj prazno,
potem tud več napolnilo se bo.

Desmondov obraz v muki otrpne. Mrtev je. Odnese ga proti soncu. Vse manjša pika je.

Stojim ob sebi, pa me ni,
vse, kar objemam, si le ti.
To, kar v prsih me tišči,
odprta vrata so, ki si jih pustil ti.

Nasloni glavo v mojo dlan
in pusti, da te nesem stran,
nesem stran od vseh stvari,
ki mislijo, da čas beži.

Othella vstane. Stopi k Jagu. Mrak na vse ostalo.

OTHELLA Pridi, Jago.

Poznam planet –
zelen kot v pesmih
in domač kot dom.

Dnevi so brez noči
in duša brez misli.

© rokgre, 2005

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

Tema.

Zavesa.

PAJAC *Pred zaveso.*

Zgodbe oblikujejo čas,

hipci oblikujejo nas.

Kar se je zgodilo in kar se bo,

je že nekje zapisano.

In to, kar se sanja,

le v glavah že doživeto odzvanja.

In če se nam zdi, da kaj smo odkrili,

so drugi to pred nami že zdavnaj pokrili.

Najbrž bomo vedno sami –

z eno ali pa nešteto zvezdami.

Priklon.

KONEC

© rokgre, 2005

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.